

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 141

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 52
6 iunie 2009

Cuprins

I Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie

REGULAMENTE

Regulamentul (CE) nr. 468/2009 al Comisiei din 5 iunie 2009 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 1

DIRECTIVE

- ★ Directiva 2009/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind solvenții de extracție utilizați la fabricarea produselor alimentare și a ingredientelor alimentare (reformare) ⁽¹⁾ 3
- ★ Directiva 2009/40/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind inspecția tehnică auto pentru autovehicule și remorcile acestora (reformare) ⁽¹⁾ 12
- ★ Directiva 2009/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind raportările statistice cu privire la transportul maritim de mărfuri și pasageri (reformare) ⁽¹⁾ 29

II *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie*

DECIZII

Comisie

2009/431/CE:

- ★ **Decizia Comisiei din 29 mai 2009 de acordare a unei derogări solicitate de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord în privința Angliei, Scoției și Țării Galilor în conformitate cu Directiva 91/676/CEE a Consiliului privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole [notificată cu numărul C(2009) 3853]..... 48**

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 468/2009 AL COMISIEI

din 5 iunie 2009

de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 6 iunie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 5 iunie 2009.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	MA	32,7
	MK	43,9
	TR	55,6
	ZZ	44,1
0707 00 05	MK	24,8
	TR	98,6
	ZZ	61,7
0709 90 70	TR	113,3
	ZZ	113,3
0805 50 10	AR	70,4
	TR	60,0
	ZA	64,1
	ZZ	64,8
0808 10 80	AR	114,0
	BR	74,1
	CA	69,7
	CL	88,3
	CN	85,0
	NA	101,9
	NZ	103,9
	US	124,3
	ZA	73,4
	ZZ	92,7
0809 10 00	TN	169,2
	TR	209,1
	ZZ	189,2
0809 20 95	US	453,6
	ZZ	453,6

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2009/32/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 23 aprilie 2009

de apropiere a legislațiilor statelor membre privind solvenții de extracție utilizați la fabricarea produselor alimentare și a ingredientelor alimentare

(reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Directiva 88/344/CEE a Consiliului din 13 iunie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind solvenții de extracție utilizați la fabricarea produselor alimentare și a ingredientelor alimentare ⁽³⁾ a fost modificată în mod substanțial de mai multe ori ⁽⁴⁾. Deoarece noi modificări sunt aduse respectivei directive, ar trebui, din motive de claritate, să se procedeze la reformarea acesteia.

(2) Diferențele dintre legislațiile naționale privind solvenții de extracție împiedică libera circulație a produselor alimentare și pot crea condiții favorabile concurenței inegale, prin aceasta afectând direct funcționarea pieței interne.

(3) Apropierea legislațiilor este, așadar, necesară, dacă se urmărește realizarea liberei circulații a produselor alimentare.

(4) Legislațiile privind solvenții de extracție pentru uz alimentar ar trebui să țină seama în primul rând de cerințele de sănătate umană, dar și, în cadrul limitelor necesare protejării sănătății, de necesitățile tehnice și economice.

(5) Această apropiere ar trebui să presupună instituirea unei liste unice a solvenților de extracție utilizați la prepararea produselor alimentare sau a ingredientelor alimentare. Ar trebui, de asemenea, specificate criteriile generale de puritate.

(6) Utilizarea unui solvent de extracție în condiții de bună practică de fabricație ar trebui să ducă la eliminarea tuturor sau a majorității reziduurilor de solvenți din produsul alimentar sau ingredientul alimentar.

(7) În aceste condiții, prezența reziduurilor sau a derivatelor în produsul alimentar final sau în ingredientul alimentar poate fi neintenționată, însă inevitabilă din punct de vedere tehnic.

(8) Deși, în general, este utilă o limitare specifică, nu este nevoie ca aceasta să fie stabilită pentru substanțele trecute în partea I din anexa I, în legătură cu care s-a constatat că sunt admisibile pentru consumator din punct de vedere al siguranței, dacă sunt utilizate în condiții de bună practică de fabricație.

(9) Pentru a ține seama de protejarea sănătății publice, ar trebui stabilite condițiile de utilizare a altor solvenți de extracție prevăzuți în părțile II și III din anexa I și valori maxime ale reziduurilor admisibile în alimentație și în ingredientele alimentare.

(10) Ar trebui instituite criteriile specifice de puritate pentru solvenții de extracție și metodele de analiză și de prelevare de probe de solvenți de extracție prezenți în și pe produsele alimentare.

⁽¹⁾ JO C 224, 30.8.2008, p. 87.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 23 septembrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 23 martie 2009.

⁽³⁾ JO L 157, 24.6.1988, p. 28.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa II partea A.

- (11) În cazul în care se dovedește, în lumina unor noi informații, că utilizarea unui solvent de extracție prevăzut de prezenta directivă reprezintă un risc pentru sănătate, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a suspenda sau limita această utilizare sau de a reduce limitele existente, până la luarea unei decizii la nivel comunitar.
- (12) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (13) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să modifice lista solventilor de extracție care pot fi utilizați în procesul de prelucrare a materiilor prime, a produselor alimentare, a componentelor alimentare sau a ingredientelor alimentare, cât și condițiile lor de utilizare și limitele maxime de reziduuri și să adopte criteriile de puritate specifice pentru solventii de extracție și metodele de analiză necesare pentru verificarea conformității cu criteriile de puritate generale și specifice, precum și metodele de analiză și de prelevare de probe de solventi de extracție prezenți în și pe produsele alimentare. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, printre altele prin completarea acesteia cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (14) Din motive de eficacitate, termenele care se aplică în mod normal în cadrul procedurii de reglementare cu control ar trebui să fie reduse pentru adoptarea modificărilor la lista solventilor de extracție care pot fi utilizați în procesul de prelucrare a materiilor prime, a produselor alimentare, a componentelor alimentare sau a ingredientelor alimentare, a condițiilor lor de utilizare și a limitelor maxime de reziduuri și pentru adoptarea criteriilor de puritate specifice pentru solventii de extracție.
- (15) Atunci când, din motive imperative de urgență, în special atunci când există un risc pentru sănătatea umană, termenele care se aplică în mod normal în cadrul procedurii de reglementare cu control nu pot fi respectate, Comisia ar trebui să poată aplica procedura de urgență prevăzută la articolul 5a alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE pentru adoptarea modificărilor la lista solventilor de extracție care pot fi utilizați în procesul de prelucrare a materiilor prime, a produselor alimentare, a componentelor alimentare sau a ingredientelor alimentare, a condițiilor lor de utilizare și a
- limitelor maxime de reziduuri și pentru instituirea criteriilor de puritate specifice pentru solventii de extracție, precum și pentru adoptarea modificărilor la prezenta directivă atunci când se consideră că utilizarea în produsele alimentare a oricăreia dintre substanțele cuprinse în anexa I sau că nivelul uneia sau a mai multora dintre componentele menționate la articolul 3 poate fi dăunător sănătății, deși respectă condițiile prevăzute de prezenta directivă.
- (16) Noile elemente introduse în prezenta directivă se referă numai la procedura comitetului. Prin urmare, acestea nu trebuie să fie transpuse de către statele membre.
- (17) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa II partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

(1) Prezenta directivă se aplică solventilor de extracție utilizați sau destinați utilizării în producția de alimente sau ingrediente alimentare.

Prezenta directivă nu se aplică solventilor de extracție utilizați în producția de aditivi alimentari, vitamine și alți aditivi nutritivi, decât dacă acești aditivi alimentari, vitamine sau aditivi nutritivi sunt incluși în anexa I.

Cu toate acestea, statele membre se vor asigura că utilizarea aditivilor alimentari, a vitaminelor și a altor aditivi nutritivi nu determină prezența în produsele alimentare a solventilor de extracție în cantități reziduale periculoase pentru sănătatea umană.

Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor adoptate în cadrul reglementărilor comunitare mai specifice.

(2) În sensul prezentei directive:

(a) prin „solvent” se înțelege orice substanță folosită pentru dizolvarea unui produs alimentar sau a unei componente a acestuia, inclusiv orice agenți contaminanți prezenți în sau pe produsul alimentar;

(b) prin „solvent de extracție” se înțelege solventul utilizat în procedura de extracție în timpul prelucrării materiilor prime, a produselor alimentare sau a componentelor sau a ingredientelor acestor produse și care este eliminat, dar care poate determina prezența neintenționată, dar inevitabilă din punct de vedere tehnic, a reziduurilor sau a derivatelor în produsul alimentar sau ingredientul alimentar.

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

Articolul 2

(1) Statele membre autorizează utilizarea ca solvenți de extracție la fabricarea produselor alimentare sau a ingredientelor alimentare a substanțelor și materiilor incluse în anexa I, în condițiile de utilizare și, după caz, până la limitele reziduale maxime specificate în anexa respectivă.

Statele membre nu pot interzice, restrânge sau obstrucționa introducerea pe piață a produselor alimentare sau a ingredientelor alimentare din rațiuni privind solvenții de extracție utilizați sau reziduurile acestora, în cazul în care aceștia/acestea respectă prevederile prezentei directive.

(2) Statele membre nu autorizează utilizarea altor substanțe și materii ca solvenți de extracție și nici nu extind condițiile de utilizare sau nivelul admis al reziduurilor solvenților de extracție trecuți în anexa I dincolo de specificațiile din aceasta.

(3) Apa la care s-au adăugat substanțe de reglare a acidității sau alcalinității și alte substanțe alimentare cu proprietăți de solvenți sunt autorizate ca solvenți de extracție la fabricarea produselor alimentare sau a ingredientelor alimentare.

Articolul 3

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura faptul că substanțele și materiile cuprinse în anexa I ca solvenți de extracție îndeplinesc următoarele criterii de puritate generale și specifice:

- (a) nu conțin o cantitate periculoasă din punct de vedere toxicologic din niciun element sau din nicio substanță;
- (b) sub rezerva excepțiilor care decurg din criteriile de puritate specifice adoptate în conformitate cu articolul 4 litera (d), nu conțin mai mult de 1 mg/kg de arsenic sau mai mult de 1 mg/kg de plumb;
- (c) îndeplinesc criteriile de puritate specifice adoptate în conformitate cu articolul 4 litera (d).

Articolul 4

Comisia va adopta următoarele:

- (a) modificările la anexa I necesare în lumina progresului științific și tehnic în domeniul utilizării solvenților, condițiile lor de utilizare și limitele maxime de reziduuri;

(b) metodele de analiză necesare pentru verificarea conformității cu criteriile de puritate generale și specifice prevăzute la articolul 3;

(c) procedura de prelevare a probelor și metodele de analiză calitativă și cantitativă a solvenților de extracție prevăzuți în anexa I și utilizați în produsele alimentare sau în ingredientele alimentare;

(d) dacă este necesar, criteriile de puritate specifică a solvenților de extracție incluși în anexa I și, în special, limitele maxime admise pentru conținutul de mercur și cadmiu din acești solvenți.

Măsurile menționate la literele (b) și (c) din primul paragraf, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, printre altele prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 6 alineatul (2).

Măsurile menționate la literele (a) și (d) din primul paragraf, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, printre altele prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 6 alineatul (3).

Atunci când este necesar, măsurile menționate la literele (a) și (d) din primul paragraf se adoptă în conformitate cu procedura de urgență menționată la articolul 6 alineatul (4).

Articolul 5

(1) În cazul în care un stat membru, ca urmare a unor informații noi sau a reevaluării informațiilor existente, efectuată de la adoptarea prezentei directive, are motive precise să considere că utilizarea în produsele alimentare a oricăreia dintre substanțele cuprinse în anexa I sau că nivelul uneia sau a mai multora dintre componentele menționate la articolul 3 poate fi dăunător sănătății, deși respectă condițiile prevăzute de prezenta directivă, are posibilitatea să suspende sau să restrângă temporar aplicarea dispozițiilor în cauză pe teritoriul său. Acesta trebuie să informeze de îndată celelalte state membre și Comisia asupra acestei hotărâri și să prezinte motivele deciziei luate.

(2) Comisia examinează cât mai curând posibil motivele prezentate de statul membru respectiv și consultă Comitetul menționat la articolul 6 alineatul (1), apoi își exprimă avizul și ia măsurile corespunzătoare, care pot înlocui măsurile menționate la alineatul (1) din prezentul articol.

(3) În cazul în care Comisia consideră că sunt necesare modificări ale prezentei directive pentru rezolvarea dificultăților menționate la alineatul (1) și pentru protejerea sănătății umane, aceasta adoptă modificările respective.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de urgență menționată la articolul 6 alineatul (4).

În acest caz, statul membru care a adoptat măsuri de protecție le poate menține până la intrarea în vigoare a modificărilor pe teritoriul său.

Articolul 6

(1) Comisia va fi asistată de către Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală, înființat prin articolul 58 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽¹⁾.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4), alineatul 5 litera (b) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Termenele prevăzute la articolul 5a alineatul (3) litera (c), alineatul (4) litera (b) și alineatul (4) litera (e) din Decizia 1999/468/CE se stabilesc la două luni, o lună și, respectiv, două luni.

(4) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1), (2), (4) și (6) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 7

(1) Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura că substanțele incluse în anexa I și destinate utilizării ca solvenți de extracție în produsele alimentare nu pot fi comercializate decât dacă pe ambalajul, containerele sau etichetele acestora figurează următoarele specificații ușor vizibile, clar lizibile și de neșters:

(a) denumirea comercială indicată în anexa I;

(b) o indicație clară a faptului că materialul are calitatea adecvată pentru a fi utilizat în extracția alimentelor sau a ingredientelor alimentare;

(c) o referire prin care șarja sau lotul să poată fi identificat(ă);

(d) numele sau denumirea comercială și adresa producătorului sau ambalatorului sau ale unui vânzător stabilit în Comunitate;

(e) cantitatea netă în unități de volum;

(f) dacă este necesar, condițiile speciale de depozitare sau condițiile de utilizare.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), specificațiile prevăzute la literele (c), (d), (e) și (f) de la alineatul respectiv pot figura chiar și numai în documentele de transport referitoare la șarjă sau lot, care se vor furniza odată cu sau înaintea livrării.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere dispozițiilor comunitare mai precise sau mai extinse cu privire la greutate și unități de măsură sau dispozițiilor aplicabile clasificării, ambalării și etichetării substanțelor și amestecurilor periculoase.

(4) Statele membre se abțin de la stabilirea unor cerințe mai detaliate decât cele cuprinse de prezentul articol cu privire la modul în care trebuie să figureze specificațiile prevăzute.

Fiecare stat membru se asigură, cu toate acestea, că vânzarea solvenților de extracție este interzisă pe teritoriul său, în cazul în care specificațiile prevăzute de prezentul articol nu figurează într-un limbaj accesibil cumpărătorilor, exceptând situația în care s-au luat alte măsuri care asigură informarea cumpărătorului. Această prevedere nu împiedică indicarea specificațiilor în mai multe limbi.

Articolul 8

(1) Prezenta directivă se aplică de asemenea tuturor solvenților de extracție utilizați sau destinați utilizării în producția de alimente sau ingrediente alimentare importate în Comunitate.

⁽¹⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

(2) Prezenta directivă nu se aplică solvenților de extracție sau produselor alimentare destinate exportului în afara Comunității.

Articolul 9

Directiva 88/344/CEE, astfel cum a fost modificată prin actele menționate în anexa II partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa II partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III.

Articolul 10

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 11

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 23 aprilie 2009.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

P. NEČAS

ANEXA I

SOLVENȚII DE EXTRAȚIE CARE POT FI UTILIZAȚI ÎN PROCESUL DE PRELUCRARE A MATERILOR PRIME, PRODUSELOR ALIMENTARE, COMPONENTELOR ALIMENTARE SAU INGREDIENTELOR ALIMENTARE

PARTEA I

Solvenții de extracție care trebuie folosiți în conformitate cu bunele practici de fabricație pentru toate utilizările ⁽¹⁾

Denumire:

Propan

Butan

Acetat de etil

Etanol

Dioxid de carbon

Acetonă ⁽²⁾

Oxizi de azot

⁽¹⁾ Se consideră că un solvent de extracție este utilizat conform bunelor practici de fabricație dacă utilizarea sa determină prezența de reziduuri sau derivate în cantități inevitabile din punct de vedere tehnic care nu periclitează sănătatea umană.

⁽²⁾ Se interzice utilizarea acetonei la rafinarea uleiului din turtă de măsline.

PARTEA II

Solvenți de extracție pentru care sunt specificate condițiile de utilizare

Denumire	Condiții de utilizare (descriere sumară a extracției)	Limitele maxime de reziduuri în aliment sau ingredientul alimentar după extracție
Hexan ⁽¹⁾	Producerea sau fracționarea grăsimilor și a uleiurilor și producția de unt de cacao	1 mg/kg în grăsime sau ulei sau unt de cacao
	Pregătirea produselor proteice și a făinii degresate	10 mg/kg în alimentul care conține produse proteice și făini degresate
		30 mg/kg în produsele degresate de soia așa cum au fost vândute către consumatorul final
	Pregătirea germenilor de cereale degresate	5 mg/kg în germenii de cereale degresate
Acetat de metil	Decofeinizarea sau înlăturarea compușilor iritanți și amari din cafea și ceai	20 mg/kg în cafea sau ceai
	Producerea zahărului pentru melase	1 mg/kg în zahăr
Etilmetilicetonă ⁽²⁾	Fracționarea grăsimilor și uleiurilor	5 mg/kg în grăsimi sau uleiuri
	Decofeinizarea sau înlăturarea compușilor iritanți și amari din cafea și ceai	20 mg/kg în cafea sau ceai
Diclor metan	Decofeinizarea sau înlăturarea compușilor iritanți și amari din cafea și ceai	2 mg/kg în cafeaua prăjită și 5 mg/kg în ceai
Metanol	Pentru toate utilizările	10 mg/kg
Propanol-2	Pentru toate utilizările	10 mg/kg

⁽¹⁾ Hexanul este un produs comercial care constă în principal în hidrocarburi aciclice saturate cu șase atomi de carbon și distilare între 64 °C și 70 °C. Se interzice utilizarea combinată a hexanului și a etilmetilcetonei.

⁽²⁾ Nivelul de n-hexan în solvent nu trebuie să depășească 50 mg/kg. Se interzice utilizarea combinată a hexanului și a etilmetilcetonei.

PARTEA III

Solvenți de extracție pentru care sunt specificate condițiile de utilizare

Denumire	Limitele maxime de reziduuri din aliment, determinate de utilizarea solvenților de extracție la prepararea aromelor din materii aromatice naturale
Dietil eter	2 mg/kg
Hexan ⁽¹⁾	1 mg/kg
Ciclohexan	1 mg/kg
Acetat de metil	1 mg/kg
Butan-1-ol	1 mg/kg
Butan-2-ol	1 mg/kg
Etilmetilcetonă ⁽¹⁾	1 mg/kg
Diclorometan	0,02 mg/kg
Propanol-1	1 mg/kg
1,1,1,2-Tetrafluoroetan	0,02 mg/kg

⁽¹⁾ Se interzice utilizarea combinată a hexanului și a etilmetilcetonei.

ANEXA II

PARTEA A

**Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare
(menționate la articolul 9)**

Directiva 88/344/CEE a Consiliului
(JO L 157, 24.6.1988, p. 28)

Directiva 92/115/CEE a Consiliului
(JO L 409, 31.12.1992, p. 31)

Directiva 94/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului
(JO L 331, 21.12.1994, p. 10)

Directiva 97/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului
(JO L 331, 3.12.1997, p. 7)

Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului
(JO L 284, 31.10.2003, p. 1) Numai punctul 9 din anexa III

PARTEA B

**Termene de transpunere în dreptul intern
(menționate la articolul 9)**

Directiva	Termen de transpunere
88/344/CEE	13 iunie 1991
92/115/CEE	(a) 1 iulie 1993 (b) 1 ianuarie 1994 ⁽¹⁾
94/52/CE	7 decembrie 1995
97/60/CE	(a) 27 octombrie 1998 (b) 27 aprilie 1999 ⁽²⁾

⁽¹⁾ În conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Directiva 92/115/CEE:

- „Statele membre își modifică actele cu putere de lege și actele administrative astfel încât:
— să permită comercializarea produselor conforme cu prezenta directivă până la 1 iulie 1993;
— să interzică comercializarea produselor neconforme cu prezenta directivă începând din 1 ianuarie 1994.”

⁽²⁾ În conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Directiva 97/60/CE:

- „Statele membre își modifică actele cu putere de lege și actele administrative astfel încât:
— să autorizeze comercializarea produselor care sunt în conformitate cu Directiva 88/344/CEE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, până la 27 octombrie 1998;
— să interzică comercializarea produselor care nu sunt în conformitate cu Directiva 88/344/CEE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, începând de la 27 aprilie 1999. Cu toate acestea, produsele aflate pe piață sau etichetate înaintea acestei date și care nu sunt în conformitate cu Directiva 88/344/CEE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, pot fi comercializate până la epuizarea stocurilor.”

ANEXA III

Tabel de corespondență

Directiva 88/344/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (3)	Articolul 1 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (3)	—
Articolul 2 alineatul (4)	Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (2)	—
Articolul 6 alineatul (3)	—
—	Articolul 6 alineatul (2)
—	Articolul 6 alineatul (3)
—	Articolul 6 alineatul (4)
Articolul 7	Articolul 7
Articolul 8	Articolul 8
Articolul 9	—
—	Articolul 9
—	Articolul 10
Articolul 10	Articolul 11
Anexă	Anexa I
—	Anexa II
—	Anexa III

DIRECTIVA 2009/40/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 6 mai 2009****privind inspecția tehnică auto pentru autovehicule și remorcile acestora****(reformare)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 71,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

Întrucât:

(1) Directiva 96/96/CE a Consiliului din 20 decembrie 1996 de apropiere a legislațiilor statelor membre referitoare la inspecția tehnică auto pentru autovehicule și remorcile acestora ⁽³⁾ a fost modificată în mod substanțial în repetate rânduri ⁽⁴⁾. Deoarece noi modificări sunt aduse respectivei directive, ar trebui, din motive de claritate, să se procedeze la reformarea acesteia.

(2) În cadrul politicii comune în domeniul transporturilor, circulația rutieră a anumitor vehicule în spațiul comunitar trebuie să se desfășoare în cele mai bune condiții, în ceea ce privește atât siguranța, cât și concurența între operatorii de transport din statele membre.

(3) Dezvoltarea circulației rutiere și, ca urmare, sporirea pericolului și a noxelor face ca toate statele membre să se confrunte cu probleme de siguranță similare în ceea ce privește natura și gravitatea acestora.

(4) Controalele efectuate pe parcursul duratei de viață a unui vehicul trebuie să fie relativ simple, rapide și necostisitoare.

(5) Standardele și metodele comunitare minime, care urmează a fi utilizate pentru verificarea elementelor enumerate în prezenta directivă ar trebui, prin urmare, să fie definite în cadrul unor directive speciale.

(6) Se impune adaptarea rapidă la progresul tehnic a standardelor și metodelor precizate în directivele speciale, precum și, pentru a facilita punerea în aplicare a măsurilor impuse în acest scop, instituirea unei proceduri de cooperare strânsă între statele membre și Comisie, în cadrul unui comitet privind adaptarea la progresul tehnic a directivei privind inspecția tehnică auto pentru autovehicule și remorcile acestora.

(7) În ceea ce privește sistemele de frânare, este dificilă stabilirea unor valori standard pentru aspecte precum reglajul presiunii pneumatice și pentru timpii de umplere a compresorului, având în vedere diversitatea echipamentelor și a metodelor utilizate în cadrul Comunității.

(8) Este recunoscut de către toți factorii implicați în inspecția tehnică auto a vehiculelor faptul că metoda de control și, în special, gradul de încărcare a vehiculului în timpul controalelor (vehicul încărcat, parțial încărcat sau neîncărcat) pot influența gradul de încredere al celor care efectuează inspecțiile în ceea ce privește fiabilitatea sistemelor de frânare.

(9) Recomandarea valorilor de referință pentru forța de frânare în funcție de gradul de încărcare a vehiculului, pentru fiecare model de vehicul, ar trebui să ajute la sporirea acestui grad de încredere. Prezenta directivă ar trebui să autorizeze tipul de control respectiv în locul controlului valorilor minime de performanță pentru fiecare categorie de vehicul.

(10) Cu privire la sistemele de frânare, domeniul de aplicare a prezentei directive ar trebui să vizeze, în principal, vehiculele care au primit omologarea componentelor în conformitate cu Directiva 71/320/CEE a Consiliului din 26 iulie 1971 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la dispozitivele de frânare ale unor categorii de autovehicule și ale remorcilor acestora ⁽⁵⁾, deși se admite că anumite tipuri de vehicule au fost omologate în conformitate cu norme interne care pot fi diferite față de cerințele din respectiva directivă.

(11) Statele membre pot extinde aria controlului sistemelor de frânare și la categorii de vehicule sau elemente care nu fac obiectul prezentei directive.

(12) Statele membre pot prevedea controale mai severe sau mai frecvente pentru sistemele de frânare.

⁽¹⁾ JO C 224, 30.8.2008, p. 66.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 23 septembrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 30 martie 2009.

⁽³⁾ JO L 46, 17.2.1997, p. 1.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa III partea A.

⁽⁵⁾ JO L 202, 6.9.1971, p. 37.

- (13) Prezenta directivă urmărește menținerea emisiilor la un nivel scăzut pe toată durata de viață a vehiculului, prin inspecții periodice ale emisiilor de gaze de eșapament și asigurarea retragerii din circulație a vehiculelor cu potențial mare de poluare, până la aducerea lor la un stadiu de întreținere corespunzător.
- (14) Un reglaj necorespunzător și o întreținere inadecvată sunt dăunătoare nu doar pentru motor, ci și pentru mediu, deoarece cresc poluarea și consumul de combustibil. Prezintă importanță dezvoltarea unui tip de transport care protejează mediul.
- (15) În cazul motoarelor cu aprindere prin compresie (motoare Diesel), măsurarea opacității fumului de eșapament se consideră a fi un indicator relevant al stării de întreținere a vehiculului, în ceea ce privește emisiile.
- (16) În cazul motoarelor cu aprindere prin scânteie (motoare pe benzină), măsurarea emisiilor de monoxid de carbon degajate de țeava de eșapament, când motorul este la ralanti, se consideră a fi un indicator relevant al stării de întreținere a vehiculului, în ceea ce privește emisiile.
- (17) Procentul de respingeri în urma controlului emisiilor de gaze de eșapament riscă să fie ridicat în cazul vehiculelor care nu sunt întreținute în mod regulat.
- (18) În cazul vehiculelor cu motor pe benzină pentru care normele de omologare specifică faptul că trebuie să fie echipate cu sisteme perfecționate de control al emisiilor, precum catalizatoarele cu trei căi și cu sondă lambda, normele de control periodic al emisiilor trebuie să fie mai severe decât pentru vehiculele convenționale.
- (19) Directiva 98/69/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind măsurile care trebuie adoptate împotriva poluării aerului cu emisiile autovehiculelor⁽¹⁾ impune introducerea, începând cu anul 2000, a sistemelor de bord de diagnosticare (SBD) pentru autovehiculele care funcționează cu benzină și pentru autovehiculele comerciale ușoare, în vederea monitorizării funcționării sistemului de control al emisiilor autovehiculului. În mod similar, SBD sunt obligatorii și pentru noile vehicule cu motoare diesel începând cu anul 2003.
- (20) Statele membre pot, dacă este cazul, să excludă din domeniul de aplicare a prezentei directive anumite vehicule considerate a fi de interes istoric. Statele membre pot, de asemenea, institui propriile lor standarde de inspecție pentru aceste vehicule. Totuși, acest drept nu trebuie să conducă la aplicarea unor standarde mai severe decât cele avute în vedere la proiectarea respectivelor vehicule.
- (21) Există sisteme de diagnosticare simple și larg răspândite pe care organismele de control le pot folosi pentru a controla cea mai mare parte a vehiculelor echipate cu un dispozitiv de limitare a vitezei. Pentru vehiculele care nu pot fi controlate cu ajutorul acestor instrumente de diagnosticare larg răspândite, autoritățile folosesc echipamentul disponibil furnizat de constructorul vehiculului sau prevăd acceptarea unui certificat de verificare adecvat eliberat de constructorul vehiculului sau de reprezentantul acestuia.
- (22) Verificarea periodică a bunei funcționări a dispozitivului de limitare a vitezei ar trebui să fie facilitată pentru vehiculele echipate cu noua aparatură de înregistrare (tahograf digital) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2135/98 al Consiliului din 24 septembrie 1998 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3821/85 privind aparatura de înregistrare în domeniul transporturilor rutiere și a Directivei 88/599/CEE privind aplicarea Regulamentelor (CEE) nr. 3820/85 și (CEE) nr. 3821/85⁽²⁾. Începând cu anul 2003, vehiculele noi sunt echipate cu această aparatură.
- (23) Cerințele tehnice referitoare la taxiuri și ambulanțe sunt similare cu cele referitoare la autoturisme. Din acest motiv, elementele controlate pot fi similare, deși frecvența controalelor diferă.
- (24) Fiecare stat membru trebuie să asigure, în domeniul său de jurisdicție, efectuarea metodică și la un standard ridicat a inspecțiilor tehnice auto.
- (25) Comisia ar trebui să verifice aplicarea practică a prezentei directive.
- (26) Deoarece obiectivele acțiunii preconizate, și anume armonizarea reglementărilor privind inspecția tehnică auto, împiedicarea denaturării concurenței între operatorii de transport rutier de marfă și garantarea verificării și întreținerii corecte a vehiculelor, nu pot fi realizate de către statele membre acționând individual și, având în vedere amploarea acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (27) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei⁽³⁾.

⁽¹⁾ JO L 350, 28.12.1998, p. 1.

⁽²⁾ JO L 274, 9.10.1998, p. 1.

⁽³⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

- (28) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să opereze modificările necesare în vederea definirii unor standarde minime și a unor metode de inspecție tehnică, precum și a adaptării acestora la progresul tehnic. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (29) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa III partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

- (1) În fiecare stat membru, autovehiculele înmatriculate în statul respectiv, precum și remorcile și semiremorcile acestora, sunt supuse unei inspecții tehnice auto periodice, în conformitate cu prezenta directivă.
- (2) Categoriile de vehicule care urmează a fi supuse inspecției tehnice auto, frecvența de efectuare a inspecției tehnice auto și elementele care trebuie controlate sunt enumerate în anexele I și II.

Articolul 2

Inspecțiile tehnice auto prevăzute de prezenta directivă se efectuează de către statul membru sau de către un organism public abilitat de stat în acest sens sau de către organisme sau instituții desemnate și supravegheate direct de către stat, inclusiv organisme private autorizate corespunzător. În mod special, atunci când instituțiile însărcinate cu inspecția tehnică auto realizează, în același timp, și activitatea de reparare a autovehiculelor, statele membre depun toate eforturile pentru a asigura obiectivitatea și nivelul înalt de calitate ale inspecției.

Articolul 3

- (1) Statele membre iau măsurile pe care le consideră necesare pentru a dovedi faptul că un vehicul a trecut cu succes inspecția tehnică auto, fiind conform cel puțin cu dispozițiile prevăzute de prezenta directivă.

Aceste măsuri sunt notificate celorlalte state membre și Comisiei.

- (2) Fiecare stat membru, pe aceeași bază ca și când ar fi eliberat el însuși dovada, recunoaște dovada eliberată într-un alt stat membru prin care se arată că un autovehicul înma-

triculat pe teritoriul aceluși stat, împreună cu remorca sau semi-remorca sa, au trecut cu succes inspecția tehnică auto, fiind conforme cel puțin cu dispozițiile prevăzute de prezenta directivă.

- (3) Statele membre aplică procedurile corespunzătoare pentru a stabili, în măsura posibilului, faptul că performanțele sistemelor de frânare ale vehiculelor înmatriculate pe teritoriul lor sunt în conformitate cu cerințele specificate în prezenta directivă.

CAPITOLUL II

EXCEPȚII

Articolul 4

- (1) Statele membre au dreptul să excludă din domeniul de aplicare a prezentei directive vehiculele din dotarea forțelor armate, a forțelor de ordine și a pompierilor.
- (2) Statele membre pot, după consultarea Comisiei, să excludă din domeniul de aplicare a prezentei directive sau să supună unor dispoziții speciale anumite vehicule care sunt exploatare sau utilizate în condiții excepționale și vehiculele care nu sunt utilizate niciodată sau aproape niciodată pe drumurile publice, inclusiv vehiculele de interes istoric care au fost fabricate înainte de 1 ianuarie 1960 sau care sunt temporar retrase din circulație.
- (3) Statele membre pot, după consultarea Comisiei, să stabilească propriile lor norme de control pentru vehiculele considerate a fi de interes istoric.

Articolul 5

Sub rezerva dispozițiilor din anexele I și II, statele membre pot:

- (a) devansa data primei inspecții tehnice auto obligatorii și, acolo unde este cazul, pot impune ca vehiculul să facă obiectul unei inspecții tehnice auto înainte de înmatriculare;
- (b) reduce intervalul dintre două inspecții tehnice auto obligatorii succesive;
- (c) decide cu privire la obligativitatea inspecției tehnice auto pentru echipamentele opționale;
- (d) spori numărul de elemente care trebuie controlate;
- (e) extinde obligația inspecției tehnice auto periodice la alte categorii de vehicule;
- (f) dispune inspecții speciale suplimentare;
- (g) impune, pentru vehicule înmatriculate pe teritoriul lor, standarde minime pentru eficiența sistemelor de frânare mai severe decât cele menționate în anexa II și include o inspecție tehnică a vehiculelor cu încărcături mai mari, cu condiția ca aceste cerințe să nu le depășească pe cele asociate vehiculului în momentul omologării inițiale.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 6

(1) Comisia adoptă directive speciale necesare în vederea definirii metodelor și standardelor minime de inspecție tehnică auto a elementelor menționate în anexa II, precum și a oricăror modificări necesare în vederea adaptării acestor standarde și metode la progresul tehnic.

(2) Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 7 alineatul (2).

Articolul 7

(1) Comisia este asistată de un comitet pentru adaptarea la progresul tehnic a directivei privind inspecția tehnică auto pentru autovehicule și remorcile acestora.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 8

În termen de maximum trei ani de la introducerea controlului tehnic periodic al dispozitivelor limitatoare de viteză, Comisia analizează dacă, pe baza experienței acumulate, controalele prevăzute sunt suficiente pentru detectarea dispozitivelor limitatoare de viteză defecte sau contrafăcute sau dacă este necesară modificarea reglementărilor în vigoare.

Articolul 9

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 10

Directiva 96/96/CE, astfel cum a fost modificată prin actele menționate în anexa III partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor care revin statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa III partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa IV.

Articolul 11

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 12

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 6 mai 2009.

Pentru Parlamentul European
Președintele
H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu
Președintele
J. KOHOUT

ANEXA I

CATEGORIILE DE VEHICULE SUPUSE INSPECȚIEI TEHNICE AUTO ȘI FRECVENȚA DE EFECTUARE A INSPECȚIILOR TEHNICE AUTO

Categorii de vehicule	Frecvența inspecțiilor tehnice auto
1. Autovehicule utilizate pentru transportul de pasageri și care au mai mult de opt locuri, exclusiv scaunul conducătorului auto	La un an de la data la care vehiculul a fost folosit prima oară; ulterior, anual
2. Autovehicule utilizate pentru transport de marfă și cu masa maximă admisibilă mai mare de 3 500 kg	La un an de la data la care vehiculul a fost folosit prima dată; ulterior, anual
3. Remorci și semiremorci cu masa maximă admisibilă mai mare de 3 500 kg	La un an de la data la care vehiculul a fost folosit prima dată; ulterior, anual
4. Taxiuri, ambulanțe	La un an de la data la care vehiculul a fost folosit prima dată; ulterior, anual
5. Autovehicule cu cel puțin patru roți, utilizate, în mod normal, pentru transportul de mărfuri, cu masa maximă admisibilă de 3 500 kg, cu excepția tractoarelor și utilajelor agricole	La patru ani de la data la care vehiculul a fost folosit prima dată; ulterior, la fiecare doi ani
6. Autovehicule cu cel puțin patru roți, utilizate pentru transportul de pasageri și care nu au mai mult de opt locuri, exclusiv scaunul conducătorului auto	La patru ani de la data la care vehiculul a fost folosit prima dată; ulterior, la fiecare doi ani

ANEXA II

ELEMENTE CARE TREBUIE CONTROLATE ÎN MOD OBLIGATORIU

Inspekția tehnică auto trebuie să acopere cel puțin elementele menționate mai jos, cu condiția ca acestea să aibă legătură cu echipamentele obligatorii ale vehiculului controlat în respectivul stat membru.

Inspekțiile tehnice auto reglementate prin prezenta anexă pot fi efectuate vizual, fără demontarea părților componente ale vehiculului.

În cazul în care se constată că vehiculul este defect în ceea ce privește elementele menționate mai jos, autoritățile competente din statele membre trebuie să adopte o procedură pentru stabilirea condițiilor în care vehiculul poate fi folosit înainte de a fi supus altei inspekții tehnice auto.

VEHICULE DIN CATEGORIILE 1, 2, 3, 4, 5 ȘI 6

1. Sisteme de frânare

Următoarele elemente trebuie incluse în inspekția tehnică a sistemelor de frânare ale vehiculului. Rezultatele obținute în timpul verificării sistemelor de frânare trebuie să corespundă, pe cât posibil, cu cerințele tehnice ale Directivei 71/320/CEE.

Elementele care trebuie verificate/încercate	Motivele respingerii
1.1. Starea mecanică și funcționarea	
1.1.1. Pivotalul pedalei de frână	<ul style="list-style-type: none"> — prea strâns — pivot uzat — uzură/joc excesiv
1.1.2. Starea pedalei și cursa dispozitivului de acționare a frânei	<ul style="list-style-type: none"> — cursă excesivă sau rezervă de cursă insuficientă — degajare incorectă a comenzii de frână — cauciucul antiderapant de pe pedala de frână lipsă, prost fixat sau uzat
1.1.3. Pompa de vid sau compresorul și rezervoarele	<ul style="list-style-type: none"> — timp prea lung de umplere a compresorului, pentru funcționarea eficace a frânelor — presiune pneumatică/vid insuficient pentru asigurarea unei frânări repetate (cel puțin două acționări) după declanșarea dispozitivului de avertizare (sau când manometrul indică un nivel periculos) — pierdere de aer care produce o scădere considerabilă a presiunii sau pierderi de aer perceptibile
1.1.4. Indicator de nivel de presiune scăzută sau manometru	— funcționarea defectuoasă sau defectarea indicatorului de presiune scăzută/a manometrului
1.1.5. Supapă de comandă a frânei cu acționare manuală	<ul style="list-style-type: none"> — supapă fisurată sau deteriorată, uzură excesivă — proastă funcționare a supapei de comandă — comandă nesigură asupra tijei supapei sau supapă nesigură — conexiuni prost fixate sau lipsa etanșeității — funcționare nesatisfăcătoare
1.1.6. Frână de mână, pârghie de comandă, clichet de frână de mână	<ul style="list-style-type: none"> — blocare incorectă a clichetului de frână de mână — uzură excesivă a axului pârghiei sau a mecanismului cu clichet — cursă prea mare a pârghiei, indicând un reglaj incorect
1.1.7. Supape de frânare (supape de comandă, supape de degajare rapidă, reglatoare de presiune etc.)	<ul style="list-style-type: none"> — deteriorate, etanșeitate insuficientă (pierderi de aer) — pierdere excesivă de ulei din compresor — montare nesigură/necorespunzătoare — pierderi excesive de lichid de frână
1.1.8. Elemente de cuplare ale frânelor remorcii	<ul style="list-style-type: none"> — entile de izolare defecte sau supapă cu auto-etanșare defectă — montare nesigură/necorespunzătoare — etanșeitate insuficientă

<i>Elementele care trebuie verificate/incercate</i>	<i>Motivele respingerii</i>
1.1.9. Acumulator, rezervor de presiune	<ul style="list-style-type: none"> — deteriorat, corodat, neetanș — nefuncționare a dispozitivului de golire — montare nesigură/necorespunzătoare
1.1.10. Servomecanism frână, cilindru principal (sisteme hidraulice)	<ul style="list-style-type: none"> — servomecanism defect sau ineficace — cilindru principal defect sau neetanș — cilindru principal nesigur — cantitate insuficientă de lichid de frână — lipsă capac rezervor cilindru principal — lampă de avertizare pentru lichidul de frână aprinsă sau defectă — funcționare incorectă a dispozitivului de avertizare în caz de nivel insuficient al lichidului de frână
1.1.11. Conducte de frână rigide	<ul style="list-style-type: none"> — risc de fisurare sau rupere — lipsa etanșității la nivelul conductelor sau al racordurilor — deteriorate sau excesiv de corodate — plasate greșit
1.1.12. Furtunuri flexibile ale frânei	<ul style="list-style-type: none"> — risc de fisurare sau rupere — deteriorate, puncte de fricțiune, prea scurte, răsucite — lipsa etanșității la nivelul furtunurilor sau al racordurilor — umflare exagerată a furtunului sub presiune — porozitate
1.1.13. Garnituri de frână	<ul style="list-style-type: none"> — uzură excesivă — murdărite (cu ulei, unsoare etc.)
1.1.14. Tamburi de frână, discuri de frână	<ul style="list-style-type: none"> — uzură excesivă, fisuri excesive, nesiguri sau spați — murdărite (ulei, unsoare etc.) — placa din spate fixată necorespunzător
1.1.15. Cabluri de frână, tije, cuplaj pârghii	<ul style="list-style-type: none"> — cabluri deteriorate, cu noduri — excesiv de uzate sau corodate — îmbinare nesigură a cablurilor sau a tijelor — orice restricționare a mișcării libere a sistemului de frânare — orice mișcare anormală a pârghiilor/tijelor/cuplajelor, indicând o reglare incorectă sau o uzură excesivă
1.1.16. Organe de acționare frână (inclusiv frâne cu arc sau cilindri hidraulici)	<ul style="list-style-type: none"> — fisurate sau deteriorate — neetanșe — montare nesigură/necorespunzătoare — coroziune excesivă — cursă prea mare a pistonului sau mecanismului cu membrană — lipsa învelișului de protecție contra prafului sau deteriorarea sa excesivă
1.1.17. Corector automat al frânei în funcție de sarcină	<ul style="list-style-type: none"> — cuplaj defect — reglaj incorect — blocat, nefuncțional — lipsă
1.1.18. Dispozitive automate de eliminare a jocurilor	<ul style="list-style-type: none"> — blocate sau cu mișcare anormală, uzură excesivă sau reglaj incorect — defecte

<i>Elementele care trebuie verificate/incercate</i>	<i>Motivele respingerii</i>
1.1.19. Sistem de încetinire (dacă este montat sau necesar)	<ul style="list-style-type: none"> — conexiuni sau elemente de fixare nesigure — defect
1.2. Performanța și eficiența frânei de serviciu	
1.2.1. Performanța (creștere progresivă până la putere maximă)	<ul style="list-style-type: none"> — putere de frânare necorespunzătoare pe una sau pe mai multe roți — puterea de frânare la oricare roată este mai mică de 70 % din cea mai mare putere înregistrată pe cealaltă roată de pe aceeași punte. În cazul încercării frânelor pe carosabil, devierea excesivă a vehiculului de la direcția dreaptă. — variație bruscă a puterii de frânare (blocaj) — frânare cu întârziere anormală pe oricare dintre roți — fluctuație excesivă a puterii de frânare, cauzată de discuri deformatate sau de tamburi ovalizați
1.2.2. Eficiența	<ul style="list-style-type: none"> — un coeficient de frânare proporțional cu sarcina maximă autorizată sau, în cazul semiremorcilor, cu suma sarcinilor autorizate pe punți, dacă este cazul, mai mic decât următoarele valori: eficiență minimă de frânare categoria 1: 50 % ⁽¹⁾ categoria 2: 43 % ⁽²⁾ categoria 3: 40 % ⁽³⁾ categoria 4: 50 % categoria 5: 45 % ⁽⁴⁾ categoria 6: 50 % — sau o putere de frânare mai mică decât valorile de referință, dacă acestea sunt specificate de fabricantul osiei vehiculului ⁽⁵⁾
1.3. Performanța și eficiența frânei secundare (de urgență) (dacă este asigurată de un sistem separat)	
1.3.1. Performanță	<ul style="list-style-type: none"> — frână nefuncțională pe o parte — puterea de frânare la oricare roată este mai mică de 70 % din cea mai mare putere înregistrată pe cealaltă roată de pe aceeași osie — variație bruscă a puterii de frânare (blocaj) — sistemul de frânare automată nu funcționează în cazul remorcilor
1.3.2. Eficiență	<ul style="list-style-type: none"> — pentru toate categoriile de vehicule, un coeficient de frânare mai mic de 50 % ⁽⁶⁾ din performanța frânei de serviciu definită la punctul 1.2.2, în raport cu sarcina maximă autorizată, ori, în cazul semiremorcilor, cu suma sarcinilor admise pe punte
1.4. Performanța și eficiența frânei de mână	
1.4.1. Performanță	<ul style="list-style-type: none"> — frână nefuncțională pe o parte
1.4.2. Eficiență	<ul style="list-style-type: none"> — pentru toate categoriile de vehicule un coeficient de frânare mai mic de 16 % în raport cu sarcina maximă autorizată sau, pentru auto-vehicule, mai mic de 12 % în raport cu sarcina combinată maximă autorizată a vehiculului, luându-se în considerare coeficientul cu cea mai mare valoare
1.5. Performanță sistem de încetinire sau de frânare pe eșapament	<ul style="list-style-type: none"> — variație bruscă a eficienței (la sistemul de încetinire) — defect

Elementele care trebuie verificate/încercate	Motivele respingerii
1.6. Sistem antiblocare frână	— funcționare incorectă a dispozitivului de avertizare antiblocare — defect

- (1) 48 % pentru vehiculele din categoria 1 care nu sunt dotate cu ABS sau omologate înainte de 1 octombrie 1991 (data interzicerii primei puneri în circulație fără omologarea CE de tip a componentelor) (Directiva 71/320/CEE).
- (2) 45 % pentru vehiculele înmatriculate după 1988 sau de la data aplicării Directivei 71/320/CEE, în temeiul legislației naționale a statelor membre, oricare dintre acestea este mai recentă.
- (3) 43 % pentru semiremorcii și remorcile cu bară de tracțiune înmatriculate după 1988 sau de la data aplicării Directivei 71/320/CEE, în temeiul legislației interne a statelor membre, oricare dintre acestea este mai recentă.
- (4) 50 % pentru vehiculele din categoria 5 înmatriculate după 1988 sau de la data aplicării Directivei 71/320/CEE, în temeiul legislației interne a statelor membre, oricare dintre acestea este mai recentă.
- (5) Valoarea de referință pentru puntea vehiculului este puterea de frânare (exprimată în newtoni) necesară pentru a obține forța minimă de frânare prescrisă pentru masa vehiculului în momentul prezentării la inspecție.
- (6) Pentru vehiculele din categoriile 2 și 5, performanța minimă a frânei secundare (dat fiind că performanța frânei secundare nu intră sub incidența Directivei 71/320/CEE) trebuie să fie de 2,2 m/s².

VEHICULE DIN CATEGORIILE 1, 2 ȘI 3	VEHICULE DIN CATEGORIILE 4, 5 ȘI 6
2. Direcția și volanul de direcție	2. Direcția
2.1. Stare mecanică	2.1. Stare mecanică
2.2. Volan de direcție	2.2. Joc direcție
2.3. Joc direcție	2.3. Fixare sistem de direcție
2.4. Rulmenți roată	
3. Vizibilitate	3. Vizibilitate
3.1. Câmp de vizibilitate	3.1. Câmp de vizibilitate
3.2. Stare geamuri	3.2. Stare geamuri
3.3. Oglinzi retrovizoare	3.3. Oglinzi retrovizoare
3.4. Ștergătoare de parbriz	3.4. Ștergătoare de parbriz
3.5. Spălătoare de parbriz	3.5. Spălătoare de parbriz
4. Lumini, dispozitive reflectorizante și echipamente electrice	4. Echipamente de iluminat
4.1. Faruri cu lumină de drum și lumină de întâlnire	4.1. Faruri cu lumină de drum și lumină de întâlnire
4.1.1. Stare și funcționare	4.1.1. Stare și funcționare
4.1.2. Orientare	4.1.2. Orientare
4.1.3. Comutatoare	4.1.3. Comutatoare
4.1.4. Eficiență vizuală	
4.2. Lămpi de poziție laterale și lămpi de gabarit	4.2. Stare și funcționare, starea lentilelor, culoare și eficiență vizuală pentru:

VEHICULE DIN CATEGORIILE 1, 2 ȘI 3	VEHICULE DIN CATEGORIILE 4, 5 ȘI 6
<p>4.2.1. Stare și funcționare</p> <p>4.2.2. Culoare și eficiență vizuală</p>	<p>4.2.1. Lămpi de poziție laterale și spate</p> <p>4.2.2. Lămpi de stop</p> <p>4.2.3. Lămpi de semnalizare direcție</p> <p>4.2.4. Lămpi de mers înapoi</p> <p>4.2.5. Lămpi de ceață</p> <p>4.2.6. Dispozitive de iluminare a plăcii de înmatriculare spate</p> <p>4.2.7. Catadioptri</p> <p>4.2.8. Lămpi de avertizare pericol</p>
<p>4.3. Lămpi de stop</p> <p>4.3.1. Stare și funcționare</p> <p>4.3.2. Culoare și eficiență vizuală</p>	
<p>4.4. Lumini de semnalizare direcție</p> <p>4.4.1. Stare și funcționare</p> <p>4.4.2. Culoare și eficiență vizuală</p> <p>4.4.3. Comutatoare</p> <p>4.4.4. Frecvență semnal luminos</p>	
<p>4.5. Lămpi de ceață față și spate</p> <p>4.5.1. Poziție</p> <p>4.5.2. Stare și funcționare</p> <p>4.5.3. Culoare și eficiență vizuală</p>	
<p>4.6. Lămpi de mers înapoi</p> <p>4.6.1. Stare și funcționare</p> <p>4.6.2. Culoare și eficiență vizuală</p>	

VEHICULE DIN CATEGORIILE 1, 2 ȘI 3	VEHICULE DIN CATEGORIILE 4, 5 ȘI 6
4.7. Dispozitiv de iluminare a plăcii de înmatriculare spate	
4.8. Catadioptri — stare și culoare	
4.9. Lămpi de control	
4.10. Conexiunile electrice între vehiculul tractor și remorcă sau semiremorcă	
4.11. Instalație electrică	
5. Punți, roți, anvelope, suspensie	5. Punți, roți, anvelope, suspensie
5.1. Punți	5.1. Punți
5.2. Roți și anvelope	5.2. Roți și anvelope
5.3. Suspensie	5.3. Suspensie
6. Șasiu și accesorii șasiu	6. Șasiu și accesorii șasiu
6.1. Șasiu sau cadru și accesorii	6.1. Șasiu sau cadru și accesorii
6.1.1. Stare generală	6.1.1. Stare generală
6.1.2. Țevi de eșapament și amortizoare de zgomot	6.1.2. Țevi de eșapament și amortizoare de zgomot
6.1.3. Rezervor și conducte de combustibil	6.1.3. Rezervor și conducte de combustibil
6.1.4. Proprietățile geometrice și starea dispozitivului de protecție spate, camioane grele	6.1.4. Suport pentru roata de rezervă
6.1.5. Suport pentru roata de rezervă	6.1.5. Siguranță mecanism de cuplare (dacă este montat)
6.1.6. Mecanismul de cuplare a vehiculelor tractoare, remorcilor și semiremorcilor	
6.2. Cabina conducător auto și caroserie	6.2. Caroserie
6.2.1. Stare generală	6.2.1. Stare structurală
6.2.2. Montare	6.2.2. Uși și dispozitive de închidere
6.2.3. Uși și dispozitive de închidere	
6.2.4. Podea	
6.2.5. Scaun conducător auto	
6.2.6. Trepte	
7. Alte echipamente	7. Alte echipamente
7.1. Centuri de siguranță	7.1. Fixare scaun conducător auto
7.2. Extinctor	7.2. Fixare baterie
7.3. Dispozitive de închidere și dispozitiv antifurt	7.3. Dispozitive de avertizare acustică
7.4. Triunghi reflectorizant	7.4. Triunghi reflectorizant
7.5. Trusă de prim-ajutor	7.5. Centuri de siguranță
7.5.1. Siguranța fixării	
7.5.3. Funcționare	7.5.2. Starea centurilor de siguranță
7.6. Cală (cale) de roată (roți)	
7.7. Dispozitive de avertizare acustică	

VEHICULE DIN CATEGORIILE 1, 2 ȘI 3	VEHICULE DIN CATEGORIILE 4, 5 ȘI 6
7.8. Vitezometru	
7.9. Tahograf (existența și integritatea sigiliilor)	
— se verifică valabilitatea plăcii tahografului, dacă este prevăzut de Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 ⁽¹⁾	
— se verifică, dacă există dubii, dacă circumferința nominală sau dimensiunea anvelopei corespunde cu datele înscrise pe placa tahografului	
— dacă se consideră util, se verifică integritatea sigiliilor tahografului și, dacă este cazul, a oricăror alte mijloace de protecție a conexiunilor împotriva manipulării frauduloase	
7.10. Dispozitiv limitator de viteză	
— dacă este posibil, se verifică dacă limitatorul de viteză este montat conform cerințelor Directivei 92/6/CEE ⁽²⁾	
— se verifică valabilitatea plăcii limitatorului de viteză	
— dacă se consideră util, se verifică integritatea sigiliilor limitatorului de viteză și, dacă este cazul, a oricăror altor mijloace de protecție a conexiunilor împotriva manipulării frauduloase	
— dacă se consideră util, se verifică dacă dispozitivul de limitare a vitezei împiedică vehiculele menționate la articolele 2 și 3 din Directiva 92/6/CEE să depășească valorile prescrise.	
8. Noxe	8. Noxe
8.1. Zgomot	8.1. Zgomot
⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 al Consiliului din 20 decembrie 1985 privind aparatura de înregistrare în transportul rutier (JO L 370, 31.12.1985, p. 8).	
⁽²⁾ Directiva 92/6/CEE a Consiliului din 10 februarie 1992 privind instalarea și utilizarea dispozitivelor limitatoare de viteză pentru anumite categorii de autovehicule în cadrul Comunității (JO L 57, 2.3.1992, p. 27).	

VEHICULE DIN CATEGORIILE 1, 2, 3, 4, 5 ȘI 6

- 8.2. Gaze de evacuare
- 8.2.1. Autovehicule echipate cu motoare cu aprindere prin scânteie și alimentate cu benzină
- (a) dacă gazele de evacuare nu sunt controlate de un sistem avansat de control al emisiilor, cum ar fi un convertor catalitic cu trei căi controlat cu sondă lambda:
1. inspecția vizuală a sistemului de evacuare, pentru a se verifica dacă este complet și într-o stare satisfăcătoare și dacă nu există scurgeri;
 2. inspecția vizuală a oricărui echipament de control al emisiilor instalat de producător, pentru a se verifica dacă este complet și într-o stare satisfăcătoare și dacă nu există scurgeri.
- După o perioadă rezonabilă de condiționare a motorului (ținând seama de recomandările producătorului), se măsoară conținutul de monoxid de carbon (CO) al gazelor de evacuare când motorul este în regim de ralanti (mers în gol).
- Conținutul maxim admisibil de CO în gazele de evacuare este menționat de producătorul vehiculului. Dacă această informație nu este disponibilă sau dacă autoritățile competente din statele membre decid să nu o utilizeze ca valoare de referință, conținutul de CO trebuie să nu depășească următoarele valori:
- (i) pentru vehicule înmatriculate sau puse în circulație pentru prima dată între data de la care statele membre au impus vehiculelor să respecte Directiva 70/220/CEE ⁽¹⁾ și 1 octombrie 1986: CO – 4,5 % vol.

⁽¹⁾ Directiva 70/220/CEE a Consiliului din 20 martie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile ce trebuie luate împotriva poluării aerului cu emisii de la autovehicule (JO L 76, 6.4.1970, p. 1).

- (ii) pentru vehicule înmatriculate sau puse în circulație pentru prima dată după 1 octombrie 1986 – 3,5 % vol.
- (b) dacă gazele de evacuare sunt controlate de un sistem avansat de control al emisiilor, cum ar fi un convertor catalitic cu trei căi controlat cu sondă lambda:
1. inspecția vizuală a sistemului de evacuare, pentru a se verifica dacă este complet și într-o stare satisfăcătoare și dacă nu există scurgeri;
 2. inspecția vizuală a oricărui echipament de control al emisiilor instalat de producător, pentru a se verifica dacă este complet și într-o stare satisfăcătoare și dacă nu există scurgeri;
 3. determinarea eficienței sistemului de control al emisiilor vehiculului, prin măsurarea valorii lambda și a conținutului de CO al gazelor de evacuare, în conformitate cu punctul 4 sau cu procedurile propuse de producători și aprobate în momentul omologării. Pentru fiecare dintre aceste testări, motorul este condiționat în conformitate cu recomandările producătorilor vehiculului;
 4. emisii la ieșirea țevii de eșapament – valori limită

Conținutul maxim admisibil de CO în gazele de evacuare este cel menționat de producătorul vehiculului.

Atunci când această informație nu este disponibilă, conținutul de CO nu trebuie să depășească următoarele valori:

- (i) măsurare cu motorul la ralanti:

Conținutul maxim admisibil de CO în gazele de evacuare nu trebuie să depășească 0,5 % vol., iar pentru vehiculele care au fost omologate în conformitate cu valorile limită indicate în rândul A sau în rândul B din tabelul de la punctul 5.3.1.4 din anexa I la Directiva 70/220/CEE, conținutul maxim de CO nu trebuie să depășească 0,3 % vol. Dacă nu se poate stabili conformitatea cu Directiva 70/220/CEE, dispozițiile de mai sus se aplică la vehiculele înmatriculate sau puse în circulație pentru prima dată după 1 iulie 2002;

- (ii) măsurare la ralanti accelerat (mers în gol), cu turația motorului de cel puțin 2 000 min⁻¹:

Conținutul de CO: maxim 0,3 % vol., iar pentru vehicule care au fost omologate în conformitate cu valorile limită indicate în rândul A sau în rândul B din tabelul de la punctul 5.3.1.4 din anexa I la Directiva 70/220/CEE, conținutul maxim de CO nu trebuie să depășească 0,2 % vol. Dacă nu se poate stabili conformitatea cu Directiva 70/220/CEE, dispozițiile de mai sus se aplică la vehiculele înmatriculate sau puse în circulație pentru prima dată după 1 iulie 2002.

Lambda: $1 \pm 0,03$ sau în conformitate cu specificațiile producătorului;

- (iii) pentru autovehicule echipate cu sisteme de diagnostic la bord (SBD) în conformitate cu Directiva 70/220/CEE, ca o alternativă la testarea specificată la punctul (i), statele membre pot stabili funcționarea corectă a sistemului de evacuare prin citirea corespunzătoare a dispozitivului SBD și verificarea simultană a funcționării corecte a sistemului SBD.

8.2.2. Autovehicule echipate cu motoare cu aprindere prin compresie (diesel)

- (a) măsurarea opacității gazelor de evacuare în timpul accelerării libere (mers în gol, de la ralanti până la turația de întrerupere a alimentării), cu schimbătorul de viteză la punctul mort și ambreiajul cuplat;
- (b) condiționarea prealabilă a vehiculului:
1. vehiculele pot fi testate fără condiționare prealabilă, cu toate că, din motive de siguranță, trebuie să se verifice dacă motorul este cald și într-o stare mecanică satisfăcătoare;
 2. cu excepția situației specificate la punctul 5 litera (d), niciun vehicul nu poate fi respins dacă nu a fost testat în următoarele condiții:
 - (i) motorul trebuie să fie complet încălzit; de exemplu, temperatura uleiului de motor măsurată printr-o sondă în tubul jojei de ulei să fie de cel puțin 80 °C sau temperatura normală de funcționare, dacă aceasta este mai scăzută, ori temperatura blocului motor, măsurată în funcție de nivelul de radiații infraroșii, să atingă cel puțin o temperatură echivalentă. Dacă, din cauza configurației vehiculului, această măsurătoare nu poate fi efectuată, temperatura normală de funcționare a motorului poate fi stabilită prin alte mijloace, de exemplu pe baza funcționării ventilatorului de răcire a motorului;
 - (ii) sistemul de evacuare trebuie să fie purjat prin cel puțin trei cicluri de accelerare liberă sau printr-o metodă echivalentă;
- (c) procedura de testare:
1. inspecția vizuală a oricărui echipament de control al emisiilor instalat de producător, pentru a se verifica dacă este complet și într-o stare satisfăcătoare și dacă nu există scurgeri;
 2. motorul și orice turbocompresor instalat trebuie să fie la turația de ralanti înainte de începerea fiecărui ciclu de accelerare liberă. Pentru motoarele diesel ale vehiculelor grele, aceasta înseamnă să se aștepte cel puțin 10 secunde după eliberarea pedalei de accelerație;

3. pentru inițierea fiecărui ciclu de accelerare liberă, pedala de accelerație trebuie să fie apăsată total, în mod rapid și continuu (în mai puțin de o secundă), dar nu brutal, pentru a se obține debitul maxim de la pompa de injecție;
4. în timpul fiecărui ciclu de accelerare liberă, motorul trebuie să atingă turația de întrerupere a alimentării sau, pentru vehicule cu transmisie automată, turația specificată de producător sau, dacă aceste date nu sunt disponibile, două treimi din turația de întrerupere a alimentării, înainte de eliberarea pedalei de accelerație. De exemplu, această condiție poate fi verificată prin monitorizarea turației motorului sau permițând trecerea unui timp suficient între apăsarea pedalei de accelerație și eliberarea sa, interval care, în cazul vehiculelor de categoria 1 și 2 din anexa I, ar trebui să fie de cel puțin două secunde;

(d) valori limită:

1. nivelul concentrației nu trebuie să depășească nivelul înregistrat pe placă, în conformitate cu Directiva 72/306/CEE ⁽¹⁾;
2. dacă această informație nu este disponibilă sau dacă autoritățile competente ale statelor membre decid să nu o utilizeze ca referință, nivelul concentrației nu trebuie să depășească nivelul indicat de producător sau valorile limită ale coeficientului de absorbție, care sunt următoarele:

Coeficientul maxim de absorbție pentru:

- motoare diesel cu aspirație naturală = $2,5 \text{ m}^{-1}$;
- motoare diesel supraalimentate = $3,0 \text{ m}^{-1}$;
- o limită de $1,5 \text{ m}^{-1}$ se aplică la următoarele vehicule care au fost omologate în conformitate cu valorile limită indicate în:
 - (a) rândul B din tabelul de la punctul 5.3.1.4 din anexa I la Directiva 70/220/CEE – (vehicule utilitare ușoare cu motor diesel – Euro 4);
 - (b) rândul B1 din tabelele de la punctul 6.2.1 din anexa I la Directiva 88/77/CEE ⁽²⁾ – (vehicule utilitare grele cu motor diesel – Euro 4);
 - (c) rândul B2 din tabelele de la punctul 6.2.1 din anexa I la Directiva 88/77/CEE – (vehicule utilitare grele cu motor diesel – Euro 5);
 - (d) rândul C din tabelele de la punctul 6.2.1 din anexa I la Directiva 88/77/CEE – (vehicule utilitare grele – EEV)

sau valorile limită din modificările ulterioare ale Directivei 70/220/CEE, sau valori limită din modificările ulterioare la Directiva 88/77/CEE, sau valori echivalente, când se utilizează echipamente de un alt tip decât cel folosit pentru omologarea CE de tip.

Dacă nu este posibilă stabilirea unei conformități cu punctul 5.3.1.4 din anexa I la Directiva 70/220/CEE sau cu punctul 6.2.1 din anexa I la Directiva 88/77/CEE, atunci dispozițiile de mai sus se aplică la vehicule înmatriculate sau puse în circulație pentru prima dată după 1 iulie 2008.

3. aceste dispoziții nu se aplică vehiculelor înmatriculate sau puse în circulație pentru prima dată înainte de 1 ianuarie 1980;
4. un vehicul poate fi respins doar dacă media aritmetică a cel puțin ultimelor trei cicluri de accelerare liberă depășește valoarea limită. Această medie poate fi calculată ignorând orice măsurătoare care se abate semnificativ de la media măsurată sau poate rezulta din orice alt calcul statistic care ține seama de dispersia valorilor măsurate. Statele membre pot limita numărul ciclurilor de testare;

⁽¹⁾ Directiva 72/306/CEE a Consiliului din 2 august 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile preconizate împotriva emisiilor de poluanți provenind de la motoarele diesel destinate propulsiei vehiculelor (JO L 190, 20.8.1972, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 88/77/CEE a Consiliului din 3 decembrie 1987 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la măsurile care trebuie luate împotriva emisiilor de gaze și de particule poluante provenite de la motoarele cu aprindere prin comprimare utilizate la vehicule și împotriva emisiilor de gaze poluante provenite de la motoarele cu aprindere prin scânteie alimentate cu gaz natural sau cu gaz petrolier lichefiat utilizate la vehicule (JO L 36, 9.2.1988, p. 33).

5. pentru a evita testările inutile, statele membre, prin derogare de la dispozițiile de la punctul 8.2.2 litera (d) punctul 4, pot respinge vehicule ale căror valori măsurate după trei cicluri de accelerare liberă sau după ciclurile de purjare (sau un procedeu echivalent) menționate la punctul 8.2.2 litera (b) punctul 2 subpunctul (ii) sunt semnificativ mai mari decât valorile limită. Tot pentru a evita testările inutile, statele membre, prin derogare de la dispozițiile de la punctul 8.2.2 litera (d) subpunctul 4, pot admite vehicule ale căror valori măsurate după trei cicluri de accelerare liberă sau după ciclurile de purjare (sau un procedeu echivalent) menționate la punctul 8.2.2 litera (b) punctul 2 subpunctul (ii) sunt semnificativ mai mici decât valorile limită.

8.2.3. Echipamentul de testare

Emisiile vehiculelor sunt testate cu ajutorul unor echipamente concepute pentru stabilirea precisă a respectării valorilor limită prescrise sau indicate de producător.

- 8.2.4. Dacă, în timpul omologării CE de tip, se constată că un tip de vehicul nu satisface valorile limită prevăzute de prezenta directivă, statele membre pot stabili valori limită mai mari pentru acel tip de vehicul, pe baza dovezilor furnizate de producător. Statele membre trebuie să informeze imediat Comisia cu privire la aceasta, iar aceasta trebuie să informeze, la rândul ei, celelalte state membre.

VEHICULE DIN CATEGORIILE 1, 2 ȘI 3	VEHICULE DIN CATEGORIILE 4, 5 ȘI 6
8.3. Deparazitare radio	
9. Încercări suplimentare pentru vehiculele de transport în comun	
9.1. Ieșire (ieșiri) de urgență (inclusiv ciocane pentru spart geamurile), indicatoare ale ieșirii (ieșirilor) de urgență	
9.2. Sistem de încălzire	
9.3. Sistem de ventilare	
9.4. Dispunerea scaunelor	
9.5. Iluminatul interior	
10. Identificare vehicul	10. Identificare vehicul
10.1. Placă de înmatriculare	10.1. Placă de înmatriculare
10.2. Număr șasiu	10.2. Număr șasiu

ANEXA III

PARTEA A

**Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare
(menționate la articolul 10)**

Directiva 96/96/CE a Consiliului
(JO L 46, 17.2.1997, p. 1)

Directiva 1999/52/CE a Comisiei
(JO L 142, 5.6.1999, p. 26)

Directiva 2001/9/CE a Comisiei
(JO L 48, 17.2.2001, p. 18)

Directiva 2001/11/CE a Comisiei
(JO L 48, 17.2.2001, p. 20)

Directiva 2003/27/CE a Comisiei
(JO L 90, 8.4.2003, p. 41)

Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului
European și al Consiliului
(JO L 284, 31.10.2003, p. 1)

Numai punctul 68 din anexa III

PARTEA B

**Termene de transpunere în dreptul intern
(menționate la articolul 10)**

Directiva	Termen de transpunere
96/96/CE	9 martie 1998
1999/52/CE	30 septembrie 2000
2001/9/CE	9 martie 2002
2001/11/CE	9 martie 2003
2003/27/CE	1 ianuarie 2004

ANEXA IV

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 96/96/CE	Prezenta directivă
Articolele 1-4	Articolele 1-4
Articolul 5 cuvinte introductive	Articolul 5 cuvinte introductive
Articolul 5 de la prima la a șaptea liniuță	Articolul 5 literele (a)-(g)
Articolul 6	—
Articolul 7	Articolul 6 alineatul (1)
—	Articolul 6 alineatul (2)
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf	—
Articolul 8 alineatul (3)	—
Articolul 9 alineatul (1)	—
Articolul 9 alineatul (2)	Articolul 8
Articolul 10	—
Articolul 11 alineatul (1)	—
Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 9
Articolul 11 alineatul (3)	—
—	Articolul 10
Articolul 12	Articolul 11
Articolul 13	Articolul 12
Anexele I-II	Anexele I-II
Anexele III-IV	—
—	Anexa III
—	Anexa IV

DIRECTIVA 2009/42/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 6 mai 2009****privind raportările statistice cu privire la transportul maritim de mărfuri și pasageri****(reformare)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 285 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat (1),

întrucât:

(1) Directiva 95/64/CE a Consiliului din 8 decembrie 1995 privind raportările statistice cu privire la transportul maritim de mărfuri și pasageri (2) a fost modificată de mai multe ori (3) și în mod substanțial. Din motive de claritate, ar trebui, cu ocazia noilor modificări, să se procedeze la reformarea directivei respective.

(2) Pentru a îndeplini sarcinile care i-au fost încredințate în contextul politicii comune de transport maritim, Comisia (Eurostat) ar trebui să dispună de date statistice comparabile, de încredere, sincronizate și regulate asupra dimensiunii și dezvoltării transportului maritim de mărfuri și de pasageri către și dinspre Comunitate, între statele membre și pentru transportul maritim intern.

(3) Este, de asemenea, important pentru statele membre și pentru agenții economici, să aibă o bună cunoaștere a pieței transportului maritim.

(4) Culegerea de date statistice comunitare pe o bază comparabilă sau armonizată face posibilă stabilirea unui sistem integrat care să ofere informații de încredere, compatibile și actualizate.

(5) Datele referitoare la transportul maritim de mărfuri și de pasageri trebuie să fie făcute comparabile între statele membre și între diferitele moduri de transport.

(6) În conformitate cu principiul subsidiarității, crearea unor standarde statistice comune care să facă posibilă producerea unor informații armonizate poate fi abordată eficient numai la nivel comunitar. Datele urmează să fie culese în fiecare stat membru sub autoritatea unor organisme și instituții însărcinate cu elaborarea statisticilor oficiale.

(7) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să se adopte în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (4).

(8) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să adopte anumite norme de punere în aplicare a prezentei directive. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, printre altele prin completarea acesteia cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie să se adopte în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

(9) Noile elemente introduse în prezenta directivă se referă numai la procedura comitetului. Prin urmare, nu este necesar ca acestea să fie transpuse de către statele membre.

(10) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivei menționate în anexa IX, partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

*Articolul 1***Culegerea datelor statistice**

Statele membre elaborează statistici comunitare referitoare la transportul de mărfuri și de pasageri efectuat de către navele maritime care fac escală în porturile situate pe teritoriul lor.

*Articolul 2***Definiții**

În înțelesul prezentei directive:

(a) „transport maritim de mărfuri și de pasageri” înseamnă deplasarea de mărfuri și de pasageri folosind nave maritime, pe rute care sunt efectuate în întregime sau parțial pe mare.

Domeniul de aplicare al prezentei directive include, de asemenea, mărfuri:

(i) transportate către instalații offshore;

(ii) recuperate de pe fundul mării și descărcate în porturi.

(1) Avizul Parlamentului European din 21 octombrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 23 aprilie 2009.

(2) JO L 320, 30.12.1995, p. 25.

(3) A se vedea anexa IX, partea A.

(4) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

Buncărele și depozitele puse la dispoziția navelor sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive;

- (b) „nave maritime” înseamnă nave, altele decât cele care navighează exclusiv în apele interioare sau în apele situate în interiorul sau în imediata apropiere a apelor sau a zonelor adăpostite, unde se aplică regulamentele portuare.

Prezenta directivă nu se aplică navelor de pescuit, navelor de prelucrare a peștelui, navelor de foraj și de explorare, remorcherelor, împingătoarelor, navelor de cercetare și observație, navelor de dragaj, navelor militare sau navelor folosite exclusiv în scopuri necomerciale;

- (c) „port” înseamnă un loc care are instalații pentru navele comerciale, pentru ca acestea să poată acosta și să încarce sau să descarce încărcătura sau să debarce sau să îmbarce pasageri pe și de pe nave;
- (d) „naționalitatea operatorului de transport maritim” înseamnă naționalitatea corespunzătoare țării în care se află centrul efectiv al activității comerciale a operatorului de transport;
- (e) „operator de transport maritim” înseamnă orice persoană care încheie, sau în numele căreia este încheiat, un contract pentru transportul maritim de mărfuri sau de persoane cu un expeditor sau cu un pasager.

Articolul 3

Caracteristicile culegerii de date

- (1) Statele membre culeg următoarele date:

- (a) informații referitoare la mărfuri și la pasageri;
- (b) informații asupra navei.

Navele cu un tonaj brut de sub 100 pot fi excluse de la culegerea datelor.

- (2) Caracteristicile culegerii de date, și anume variabilele statistice din fiecare domeniu și nomenclaturile folosite pentru clasificarea lor, precum și periodicitatea observației, sunt stabilite în anexele I-VIII.

- (3) Culegerea de date se bazează, în măsura în care este posibil, pe sursele disponibile, limitând sarcina subiecților statistici.

- (4) Comisia adaptează caracteristicile culegerii de date și conținutul anexelor I-VIII în funcție de progresele economice și tehnice, în măsura în care astfel de adaptări nu implică o creștere substanțială a costurilor pentru statele membre și/sau a sarcinilor care revin subiecților statistici.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 10 alineatul (3).

Articolul 4

Porturi

- (1) În înțelesul prezentei directive Comisia redactează o listă de porturi, codificate și clasificate în funcție de țări și zone de țărm maritim.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 10 alineatul (3).

- (2) Fiecare stat membru selectează din lista menționată la alineatul (1) orice port care manipulează mai mult de un milion de tone de mărfuri sau care înregistrează deplasări de peste 200 000 de pasageri anual.

Pentru fiecare port selectat se furnizează date detaliate, în conformitate cu anexa VIII, pentru domeniile (mărfuri și pasageri) în care portul îndeplinește criteriul de selectare, și date succinte, dacă este cazul, pentru alte domenii.

- (3) Pentru porturile care nu sunt selectate din listă trebuie să se furnizeze date succinte, în conformitate cu anexa VIII, setul de date A3.

Articolul 5

Acuratețea statisticilor

Metodele de culegere a datelor trebuie să fie de așa natură încât statisticile comunitare privind transportul maritim să prezinte acuratețea cerută pentru seturile de date statistice descrise în anexa VIII.

Comisia ar trebui să întocmească standardele de acuratețe.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 10 alineatul (3).

Articolul 6

Prelucrarea rezultatelor culegerii de date

Statele membre prelucrează informațiile statistice culese în baza articolului 3, pentru a obține statistici comparabile, aplicând standardele de acuratețe menționate la articolul 5.

Articolul 7

Transmiterea rezultatelor culegerii de date

- (1) Statele membre transmit rezultatele culegerii de date menționate la articolul 3 către Comisie (Eurostat), inclusiv datele declarate confidențiale de către statele membre în baza legislației interne sau a uzanțelor referitoare la confidențialitatea statistică, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO L 87, 31.3.2009, p. 164.

(2) Rezultatele sunt transmise în conformitate cu structura seturilor de date statistice definite în anexa VIII. Modalitățile tehnice de transmitere a rezultatelor sunt specificate în conformitate cu procedura de gestionare menționată la articolul 10 alineatul (2).

(3) Transmiterea rezultatelor are loc în termen de cinci luni de la sfârșitul perioadei de observație, pentru datele cu periodicitate trimestrială, și în termen de opt luni pentru datele cu periodicitate anuală.

Prima transmitere acoperă primul trimestru al anului 1997.

Articolul 8

Rapoarte

Statele membre furnizează Comisiei (Eurostat) orice informații relevante asupra metodelor folosite în producerea datelor. Acestea transmit de asemenea detalii asupra schimbărilor substanțiale aduse metodelor folosite la culegerea de date.

Articolul 9

Difuzarea datelor statistice

Comisia (Eurostat) difuzează datele statistice corespunzătoare cu o periodicitate comparabilă celei a transmiterii rezultatelor.

Modalitățile de publicare sau de difuzare a datelor statistice de către Comisie (Eurostat) se adoptă în conformitate cu procedura de gestionare menționată la articolul 10 alineatul (2).

Articolul 10

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul sistemului statistic european, instituit prin Regulamentul (CE) nr. 223/2009.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Perioada prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 11

Comunicarea dispozițiilor de drept intern

Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 12

Abrogare

Directiva 95/64/CE astfel cum a fost modificată prin actele menționate în anexa IX, partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern a directivei menționate în anexa IX, partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa X.

Articolul 13

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 14

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 6 mai 2009

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

J. KOHOUT

ANEXA I

VARIABLE ȘI DEFINIȚII

1. Variabile statistice

(a) informații cu privire la mărfuri și la pasageri

- greutatea brută a mărfurilor exprimată în tone;
- tipul mărfurilor în conformitate cu nomenclatura prevăzută în anexa II;
- descrierea mărfurilor, folosind nomenclatorul indicat în anexa III;
- portul de raportare;
- direcția de deplasare, intrare sau ieșire;
- pentru intrările de mărfuri: portul de încărcare (adică portul în care mărfurile au fost încărcate pe nava cu care a ajuns în portul de raportare) folosind porturile individuale din țările Spațiului Economic European (SEE) enumerate în lista porturilor și zonele de țărm maritim din afara țărilor SEE prevăzute în anexa IV;
- pentru ieșirile de mărfuri: portul de descărcare (adică portul în care mărfurile se descarcă de pe nava în care au părăsit portul de raportare), folosind porturile individuale din țările SEE enumerate în lista porturilor și zonele de țărm maritim din afara țărilor SEE, prevăzute în anexa IV;
- numărul pasagerilor care încep sau încheie o călătorie, precum și numărul pasagerilor care efectuează o excursie pe o navă de croazieră.

Pentru mărfurile transportate în containere sau unități roll on-roll off, se furnizează următoarele caracteristici suplimentare:

- numărul total de containere (cu sau fără mărfuri);
- numărul de containere fără mărfuri;
- numărul total de unități mobile (roll on-roll off) cu sau fără mărfuri;
- numărul de unități mobile (roll on-roll off) fără mărfuri.

(b) informații privind nava

- numărul de nave;
- capacitatea brută de transport a navelor sau tonajul brut;
- țara sau teritoriul de înregistrare al navelor, folosind nomenclatorul indicat în anexa V;
- tipul navelor, folosind nomenclatorul indicat în anexa VI;
- dimensiunile navelor, folosind nomenclatorul indicat în anexa VII.

2. Definiții

(a) „container de transport” înseamnă un echipament de transport:

1. de natură permanentă și, în consecință, destul de robust pentru a fi adecvat unei utilizări repetate;
2. special proiectat pentru a facilita transportul mărfurilor cu unul sau mai multe mijloace de transport fără o reîncărcare intermediară;
3. echipat cu dispozitive care permit manipularea imediată, în special transferul de la un mijloc de transport la altul;
4. proiectate astfel încât să poată fi încărcate și golite cu ușurință;
5. cu o lungime de 600 cm sau mai mult.

- (b) „unitate roll on-roll off” înseamnă un echipament cu roți pentru transportul de marfă, precum un camion, o remorcă sau o semi-remorcă, care poate fi condus sau tras pe o navă. Remorcile portului sau ale navei sunt incluse în această definiție. Clasificările trebuie să urmeze Recomandarea nr. 21 UNECE „Coduri pentru tipuri de mărfuri, ambalaje și materiale de ambalat”.
- (c) „marfă containerizată” înseamnă containere cu sau fără mărfuri, care sunt încărcate sau descărcate de pe navele care le transportă pe mare.
- (d) „mărfuri roll on-roll off” înseamnă mărfuri, încărcate în containere sau nu, pe unități roll on-roll off și unități roll on-roll off care sunt încărcate sau descărcate de pe navele care le transportă pe mare.
- (e) „greutatea brută a mărfurilor” înseamnă tonajul mărfurilor transportate, inclusiv ambalajul, cu excluderea terei containerelor sau a unităților roll on-roll off.
- (f) „capacitatea brută de transport (DWT)” înseamnă diferența în tone dintre deplasamentul unei nave pe linia de încărcare de vară în apă cu o gravitație specifică de 1,025 și greutatea totală a navei, adică deplasamentul în tone al unei nave fără mărfuri, combustibil, ulei lubrifiant, apă de balast, apă proaspătă și potabilă în rezervoare, provizii utilizabile, precum și pasageri, echipaj și obiectele acestora.
- (g) „tonajul brut” înseamnă dimensiunea globală a unei nave, determinată în conformitate cu prevederile Convenției Internaționale asupra Măsurării Tonajului Navelor, 1969.
- (h) „pasager al unei nave de croazieră” înseamnă un pasager care efectuează o călătorie pe mare la bordul unei nave de croazieră. Pasagerii care efectuează excursii de o zi sunt excluși.
- (i) „navă de croazieră” înseamnă o navă de transport de pasageri care furnizează pasagerilor o experiență turistică completă. Toți pasagerii dispun de o cabină. Sunt incluse spații de divertisment la bordul navei. Navele care operează servicii normale de feribot sunt excluse, chiar dacă unii dintre pasageri consideră acest serviciu ca o croazieră. În plus, navele de marfă care pot transporta un număr limitat de pasageri în cabine proprii sunt, de asemenea excluse. Navele care efectuează doar excursii de o zi sunt, de asemenea, excluse.
- (j) „excursii ale pasagerilor de croazieră” înseamnă o scurtă vizită a unui pasager al unei nave de croazieră la un punct de atracție turistică asociat portului, păstrându-și cabina la bordul navei.
-

ANEXA II

CLASIFICAREA MĂRFURILOR

Categoria ⁽¹⁾	Cod de 1 cifră	Cod de 2 cifre	Descrierea	Tonajul	Numărul
Lichide în vrac	1	1X	Mărfuri lichide în vrac (fără unitate de marfă)	X	
		11	Gaz lichefiat	X	
		12	Țiței	X	
		13	Produse petroliere	X	
		19	Alte mărfuri lichide în vrac	X	
Solide în vrac	2	2X	Mărfuri solide în vrac (fără unitate de marfă)	X	
		21	Minereuri	X	
		22	Cărbune	X	
		23	Produse agricole (de exemplu grâu, soia, tapioca)	X	
		29	Alte mărfuri solide în vrac	X	
Containere	3	3X	Containere mari	X ⁽²⁾	X
		31	Unități de transport de 610 cm	X ⁽²⁾	X
		32	Unități de transport de 1 220 cm	X ⁽²⁾	X
		33	Unități de transport > 610 cm și < 1 220 cm	X ⁽²⁾	X
		34	Unități de marfă > 1 220 cm	X ⁽²⁾	X
Roll on-roll off (autopropulsate)	5	5X	Unități mobile autopropulsate	X	X
		51	Vehicule rutiere pentru marfă și remorci însoțitoare	X ⁽²⁾	X
		52	Automobile, motociclete și remorci/caravane însoțitoare		X ⁽³⁾
		53	Autobuze de pasageri		X ⁽³⁾
		54	Vehicule comercializate (inclusiv vehicule cu motor pentru import/export)	X	X ⁽³⁾
		56	Animale vii în picioare	X	X ⁽³⁾
		59	Alte unități autopropulsate mobile	X	X
Roll on-roll off (fără autopropulsie)	6	6X	Unități mobile fără autopropulsie	X	X
		61	Remorci și semiremorci rutiere de marfă neînsoțite	X ⁽²⁾	X
		62	Rulote netractate și alte vehicule rutiere agricole și industriale		X ⁽³⁾
		63	Vagoane de cale ferată, remorci maritime de cabotaj, barje maritime folosite în transportul de mărfuri	X ⁽²⁾	X
		69	Alte unități mobile fără autopropulsie	X	X
Alte mărfuri generale (inclusiv containere mici)	9	9X	Alte mărfuri, nespecificate altundeva	X	
		91	Produse forestiere	X	
		92	Produse siderurgice și oțel	X	
		99	Alte mărfuri generale	X	

⁽¹⁾ Aceste categorii sunt compatibile cu Recomandarea nr. 21 UNECE.

⁽²⁾ Cantitatea înregistrată este greutatea brută a mărfurilor inclusiv ambalajul, dar cu excluderea tarei containerelor și a unităților roll on-roll off.

⁽³⁾ Numai numărul total de unități.

ANEXA III

NST 2007

Diviziune	Descriere
01	Produse agricole, de vânătoare și forestiere; pește și alte produse pescărești
02	Cărbune și lignit; țiței și gaze naturale
03	Minereuri metalifere și alte produse de minerit și exploatare în carieră; turbă; uraniu și toriu
04	Produse alimentare, băuturi și tutun
05	Textile și produse textile; piele și produse din piele
06	Lemn și produse din lemn și plută (cu excepția mobilierului); articole din paie și materiale de împletit; celuloză, hârtie și produse din hârtie; materiale tipărite și pe medii de stocare
07	Cocs și produse petroliere rafinate
08	Chimicale, produse chimice și fibre sintetice și artificiale; produse din mase plastice și din cauciuc; combustibil nuclear
09	Alte produse minerale nemetalice
10	Metale de bază; produse metalice fabricate, cu excepția mașinilor și a echipamentelor
11	Mașini și echipamente n.c.a.: mașini și aparatură de calcul pentru birou; mașini și aparate electrice n.c.a.: echipamente și aparate radio, TV și de comunicații; instrumente medicale, optice și de precizie; ceasuri și ceasornice
12	Echipamente de transport
13	Mobilier; alte mărfuri manufacturate n.c.a.
14	Materii prime secundare; deșeuri urbane și alte deșeuri
15	Poștă, colete
16	Echipamente și materiale utilizate în transportul de mărfuri
17	Mărfuri mutate în cursul mutării de gospodării sau birouri; bagaje transportate separat de pasageri; automobile mutate în scopul reparațiilor; alte mărfuri necomerciale n.c.a.
18	Mărfuri grupate: un amestec de tipuri de mărfuri care sunt transportate împreună
19	Mărfuri neidentificabile: mărfuri care nu pot fi identificate dintr-un motiv sau altul și care, prin urmare, nu pot fi clasificate în grupele 01-16
20	Alte mărfuri n.c.a.

ANEXA IV

ZONELE DE ȚĂRM MARITIME

Nomenclatorul ce urmează a fi folosit este Geonomenclatorul (nomenclatorul de țări și de teritorii pentru statisticile de comerț exterior ale Comunității și pentru statisticile de comerț dintre statele membre, stabilit în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1172/95 al Consiliului din 22 mai 1995 privind statisticile referitoare la schimbul de mărfuri între Comunitate și statele membre, pe de o parte, și țările terțe, pe de altă parte ⁽¹⁾ în vigoare în anul la care fac referire datele.

Codul cuprinde patru cifre: codul ISO alpha 2 pentru fiecare țară din nomenclatorul menționat, urmat de „00” (de exemplu codul GR00 pentru Grecia), cu excepția țărilor care sunt împărțite în două sau mai multe zone de țărm maritim, care sunt identificate printr-o a patra cifră, diferită de 0 (de la 1 la 7), după cum urmează:

<i>Codul</i>	<i>Zona de țărm maritim</i>
FR01	Franța: Atlanticul și Marea Nordului
FR02	Franța: Mediterana
FR03	Departamentele franceze de peste mări: Guyana Franceză
FR04	Departamentele franceze de peste mări: Martinica și Guadelupa
FR05	Departamentele franceze de peste mări: Reunion
DE01	Germania: Marea Nordului
DE02	Germania: Marea Baltică
DE03	Germania: interiorul teritoriului
GB01	Regatul Unit
GB02	Insula Man
GB03	Insulele Anglo-Normande
ES01	Spania: Atlanticul (Nord)
ES02	Spania: Mediterana și Atlanticul (Sud), inclusiv insulele Baleare și Insulele Canare
SE01	Suedia: Marea Baltică
SE02	Suedia: Marea Nordului
TR01	Turcia: Marea Neagră
TR02	Turcia: Mediterana
RU01	Rusia: Marea Neagră
RU02	Rusia: Marea Baltică
RU03	Rusia: Asia
MA01	Maroc: Mediterana
MA02	Maroc: Africa de Vest
EG01	Egipt: Mediterana
EG02	Egipt: Marea Roșie
IL01	Israel: Mediterana
IL02	Israel: Marea Roșie
SA01	Arabia Saudită: Marea Roșie
SA02	Arabia Saudită: Golful
US01	Statele Unite ale Americii: Atlanticul (Nord)
US02	Statele Unite ale Americii: Atlanticul (Sud)
US03	Statele Unite ale Americii: Golful
US04	Statele Unite ale Americii: Pacificul (Sud)
US05	Statele Unite ale Americii: Pacificul (Nord)

⁽¹⁾ JO L 118, 25.5.1995, p. 10.

<i>Codul</i>	<i>Zona de țărăm maritim</i>
US06	Statele Unite ale Americii: Marile Lacuri
US07	Puerto Rico
CA01	Canada: Atlanticul
CA02	Canada: Marile Lacuri și cursul superior al fluviului Sfântul Laurențiu
CA03	Canada: Coasta de Vest
CO01	Columbia: Coasta de Nord
CO02	Columbia: Coasta de Vest
	<i>Cu coduri suplimentare</i>
ZZ01	Instalații off shore
ZZ02	Agregate și zone nespecificate altundeva.

ANEXA V

NAȚIONALITATEA DE ÎNREGISTRARE A NAVELOR

Nomenclatorul ce urmează a fi folosit este Geonomenclatorul [nomenclatorul de țări și de teritorii pentru statisticile de comerț exterior ale Comunității și pentru statisticile de comerț dintre statele membre, stabilit în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1172/95] în vigoare în anul la care fac referire datele.

Codul constă în patru cifre: codul ISO alpha 2 pentru fiecare țară din nomenclatorul menționat, urmat de „00” (de exemplu codul GR00 pentru Grecia), cu excepția țărilor cu mai mult de un registru, care se identifică printr-o a patra cifră, diferită de 0, după cum urmează:

FR01	Franța
FR02	Teritoriile antarctice franceze (inclusiv Insulele Kerguelen)
IT01	Italia – primul registru
IT02	Italia – registrul internațional
GB01	Regatul Unit
GB02	Insula Man
GB03	Insulele Anglò-Normande
GB04	Gibraltar
DK01	Danemarca
DK02	Danemarca (DIS)
PT01	Portugalia
PT02	Portugalia (MAR)
ES01	Spania
ES02	Spania (Rebeca)
NO01	Norvegia
NO02	Norvegia (NIS)
US01	Statele Unite ale Americii
US02	Puerto-Rico

ANEXA VI

TIPUL DE CLASIFICARE A NAVELOR (ICST-COM)

	Tip	Categoriile de nave incluse
10	Lichide în vrac	Tanc petrolier Tanc chimic Tanc pentru gaze lichefiate Barjă-tanc petrolier Alt tip de tanc
20	Solide în vrac	Petrolier/vrachier Vrachier
31	Container	Container plin
32	Transport specializat	Transportator de barje Transportator de produse chimice Transportator de combustibili radioactivi Transportator de animale vii Transportator de vehicule Alt transportator specializat
33	Transport general, nespecializat	Navă frigorifică Navă de pasageri de tip roll on-roll off Container roll on-roll off Alte nave de marfă de tip roll on-roll off Combinăție transportator mărfuri generale/pasageri Combinăție transportator mărfuri generale/containere Navă cu o singură punte Navă cu mai multe punți
34	Barjă pentru mărfuri solide	Barjă punctată Barjă cu deversor Barjă de tip „lash-seabee” Barjă deschisă pentru mărfuri solide Barjă acoperită pentru mărfuri solide Alte tipuri de barje pentru mărfuri solide nespecificate altundeva
35	Pasageri	Pasageri (cu excepția pasagerilor navelor de croazieră)
36	Pasagerii navelor de croazieră	Numai nave de croazieră
41	Nave de pescuit	Nave de pescuit (*) Nave pentru prelucrarea peștelui (*)
42	Activități offshore	Foraj și exploatare (*) Sprijin offshore (*)
43	Remorhere	Remorhere (*) Navă-împingător (*)
49	Diverse	Drage (*) Nave de cercetare/supraveghere (*) Alte nave nespecificate altundeva (*)
XX	Necunoscut	Alte tipuri de nave de tip nespecificate altundeva

(*) Nu intră sub incidența prezentei directive.

ANEXA VII

CLASELE DE DIMENSIUNI ALE NAVELOR

exprimate în capacitate brută de încărcare (TDW) și tonaj brut (TB)

Această clasificare se aplică doar navelor cu tonaj brut mai mare sau egal cu 100.

Clasa	Limita inferioară		Limita superioară	
	TDW	TB	TDW	TB
01	—	100	Până la 499	Până la 499
02	500	500	999	999
03	1 000	1 000	1 999	1 999
04	2 000	2 000	2 999	2 999
05	3 000	3 000	3 999	3 999
06	4 000	4 000	4 999	4 999
07	5 000	5 000	5 999	5 999
08	6 000	6 000	6 999	6 999
09	7 000	7 000	7 999	7 999
10	8 000	8 000	8 999	8 999
11	9 000	9 000	9 999	9 999
12	10 000	10 000	19 999	19 999
13	20 000	20 000	29 999	29 999
14	30 000	30 000	39 999	39 999
15	40 000	40 000	49 999	49 999
16	50 000	50 000	79 999	79 999
17	80 000	80 000	99 999	99 999
18	100 000	100 000	149 999	149 999
19	150 000	150 000	199 999	199 999
20	200 000	200 000	249 999	249 999
21	250 000	250 000	299 999	299 999
22	≥ 300 000	≥ 300 000	—	—

NB: Dacă navele cu un tonaj brut mai mic de 100 ar fi incluse în conformitate cu prezenta directivă, ar trebui să li se atribuie clasa de cod „99”.

ANEXA VIII

STRUCTURA TABELELOR DE DATE STATISTICE

Tabelele de date specificate în această anexă definesc periodicitatea statisticilor cu privire la transportul maritim solicitate de Comunitate. Fiecare tabel de date definește o defalcare încrucișată a unui set limitat de dimensiuni pe nivele diferite ale nomenclaturilor, agregate pe toate celelalte dimensiuni pentru care se cer statistici de calitate.

Condițiile colectării datelor din tabelul B1 se stabilesc de către Consiliu la propunerea Comisiei având în vedere rezultatele studiului pilot pe o perioadă de tranziție de trei ani realizat în conformitate cu articolul 10 din Directiva 95/64/CE, în ceea ce privește fezabilitatea și costul, pentru statele membre și pentru cei care răspund de colectarea datelor respective.

SUMAR ȘI STATISTICI DETALIATE

- Tabelele de date care trebuie prevăzute pentru porturile selecționate pentru mărfuri și pasageri sunt: A1, A2, B1, C1, D1, E1, F1 și/sau F2.
- Tabelele de date care trebuie prevăzute pentru porturile selectate pentru mărfuri, dar nu pentru pasageri sunt: A1, A2, A3, B1, C1, E1, F1 și/sau F2.
- Tabelele de date care trebuie prevăzute pentru porturile selectate pentru pasageri, dar nu pentru mărfuri sunt: A3, D1, F1 și/sau F2.
- Tabelul de date care trebuie prevăzute pentru porturile selectate și pentru porturi care nu sunt selectate (nici pentru mărfuri, nici pentru pasageri) este A3.

Tabelul A1: Transporturi maritime în principalele porturi europene în funcție de port, tipul de marfă și relație

Periodicitate: trimestrial

	Variabile	Detalii ale codului	Nomenclatoare
Dimensiuni	Tabelul	2 poziții alfanumerice	A1
	Anul de referință	4 poziții alfanumerice	(1997, de exemplu)
	Trimestrul de referință	1 poziție alfanumerică	(1, 2, 3, 4)
	Portul de raportare	5 poziții alfanumerice	Porturile SEE selecționate din lista porturilor
	Direcția	1 poziție alfanumerică	Intrare, ieșire (1, 2)
	Port de încărcare/descărcare	5 poziții alfanumerice	Porturile SEE din lista de porturi
	Relația	4 poziții alfanumerice	Zonele de țărm maritim, anexa IV
	Tipul de marfă	1 poziție alfanumerică	Tipul de marfă, anexa II

Date: Greutatea brută a mărfurilor în tone.

Tabelul A2: Transporturi maritime altele decât în containere sau unități mobile în principalele porturi europene în funcție de port, tipul de marfă și relație

Periodicitate: trimestrial

	Variabile	Detalii ale codului	Nomenclatoare
Dimensiuni	Tabelul	2 poziții alfanumerice	A2
	Anul de referință	4 poziții alfanumerice	(1997, de exemplu)
	Trimestrul de referință	1 poziție alfanumerică	(1, 2, 3, 4)
	Portul de raportare	5 poziții alfanumerice	Porturile SEE selecționate din lista porturilor
	Direcția	1 poziție alfanumerică	Intrare, ieșire (1, 2)
	Port de încărcare/descărcare	5 poziții alfanumerice	Porturile SEE din lista de porturi
	Relația	4 poziții alfanumerice	Zonele de țarm maritim, anexa IV
	Tipul de marfă	2 poziții alfanumerice	Tipul de marfă, (altele decât în containere sau unități mobile) anexa II (subcategoriile 1X, 11, 12, 13, 19, 2X, 21, 22, 23, 29, 9X, 91, 92 și 99)

Date: Greutatea brută a mărfurilor în tone.

Tabelul A3: Date solicitate atât pentru porturile selectate, cât și pentru porturile pentru care nu se solicită statistici detaliate [a se vedea articolul 4 alineatul (3)]

Periodicitate: anual

	Variabile	Detalii ale codului	Nomenclatoare
Dimensiuni	Tabelul	2 poziții alfanumerice	A3
	Anul de referință	4 poziții alfanumerice	(1997, de exemplu)
	Trimestrul de referință	1 poziție alfanumerică	(0)
	Portul de raportare	5 poziții alfanumerice	Toate porturile din listă
	Direcția	1 poziție alfanumerică	Intrare, ieșire (1, 2)

Date: Greutatea brută a mărfurilor în tone.

Numărul pasagerilor (excluzând pasagerii navelor de croazieră).

Numărul de pasageri ai navelor de croazieră care încep și care încheie o croazieră.

Numărul de pasageri ai navelor de croazieră în excursie: direcția: doar intrare (1) – (opțional).

Tabelul B1: Transporturi maritime în principalele porturi europene în funcție de port, tipul de marfă, mărfuri și relație

Periodicitate: anual

	Variabile	Detalii ale codului	Nomenclatoare
Dimensiuni	Tabelul	2 poziții alfanumerice	B1
	Anul de referință	4 poziții alfanumerice	(1997, de exemplu)
	Trimestrul de referință	1 poziție alfanumerică	(0)
	Portul de raportare	5 poziții alfanumerice	Porturile SEE selectate din lista de porturi
	Direcția	1 poziție alfanumerică	Intrare, ieșire (1, 2)
	Port de încărcare/descărcare	5 poziții alfanumerice	Porturile SEE din lista de porturi
	Relația	4 poziții alfanumerice	Zonele de țarm maritim, anexa IV
	Tipul de marfă	1 poziție alfanumerică	Tipul de marfă, anexa II
	Marfă	2 poziții alfanumerice	Nomenclatorul mărfurilor, anexa III

Date: Greutatea brută a mărfurilor în tone.

Tabelul C1: Transporturi maritime în containere sau unități mobile în principalele porturi europene în funcție de port, tipul de marfă, relație și situația încărcării

Periodicitate: trimestrial

	Variabile	Detalii ale codului	Nomenclatoare
Dimensiuni	Tabelul	2 poziții alfanumerice	C1
	Anul de referință	4 poziții alfanumerice	(1997, de exemplu)
	Trimestrul de referință	1 poziție alfanumerică	(1, 2, 3, 4)
	Portul de raportare	5 poziții alfanumerice	Porturile SEE selecționate din lista porturilor
	Direcția	1 poziție alfanumerică	Intrare, ieșire (1, 2)
	Port de încărcare/descărcare	5 poziții alfanumerice	Porturile SEE din lista de porturi
	Relația	4 poziții alfanumerice	Zonele de țarm maritim, anexa IV
	Tipul de marfă	2 poziții alfanumerice	Tipul de marfă, (doar containere, unități mobile) anexa II (subcategoriile 3X, 31, 32, 33, 34, 5X, 51, 52, 53, 54, 56, 59, 6X, 61, 62, 63 și 69)

Date: Greutatea brută a mărfurilor în tone (tipul de marfă: subcategoriile 3X, 31, 32, 33, 34, 5X, 51, 54, 56, 59, 6X, 61, 62, 63 și 69).
 Numărul de unități (tipul de marfă: subcategoriile 3X, 31, 32, 33, 34, 5X, 51, 52, 53, 54, 56, 59, 6X, 61, 62, 63 și 69).
 Numărul de unități fără marfă (tipul de marfă: subcategoriile 3X, 31, 32, 33, 34, 5X, 51, 59, 6X, 61, 63 și 69).

Tabelul D1: Transportul de pasageri în principalele porturi europene în funcție de relație și de naționalitatea de înregistrare a navelor

Periodicitate: trimestrial

	Variabile	Detalii ale codului	Nomenclatoare
Dimensiuni	Tabelul	2 poziții alfanumerice	D1
	Anul de referință	4 poziții alfanumerice	(1997, de exemplu)
	Trimestrul de referință	1 poziție alfanumerică	(1, 2, 3, 4)
	Portul de raportare	5 poziții alfanumerice	Porturile SEE selecționate din lista porturilor
	Direcția	1 poziție alfanumerică	Intrare, ieșire (1, 2)
	Port de încărcare/descărcare	5 poziții alfanumerice	Porturile SEE din lista de porturi
	Relația	4 poziții alfanumerice	Zonele de țarm maritim, anexa IV
	Naționalitatea de înregistrare a navei	4 poziții alfanumerice	Naționalitatea de înregistrare a navelor, anexa V

Date: Numărul de pasageri, excluzând pasagerii navelor de croazieră, care încep și încheie o călătorie și pasagerii navelor de croazieră în excursie.

Tabelul E1: Transporturi maritime în principalele porturi europene în funcție de port, tipul de marfă, relație și naționalitatea de înregistrare a navelor

Periodicitate: anual

	Variabile	Detalii ale codului	Nomenclatoare
Dimensiuni	Tabelul	2 poziții alfanumerice	E1
	Anul de referință	4 poziții alfanumerice	(1997, de exemplu)
	Trimestrul de referință	1 poziție alfanumerică	(0)
	Portul de raportare	5 poziții alfanumerice	Porturile SEE selecționate din lista porturilor
	Direcția	1 poziție alfanumerică	Intrare, ieșire (1, 2)
	Port de încărcare/descărcare	5 poziții alfanumerice	Porturile SEE din lista de porturi
	Relația	4 poziții alfanumerice	Zonele de țarm maritim, anexa IV
	Tipul de marfă	1 poziție alfanumerică	Tipul de marfă, anexa II
	Naționalitatea de înregistrare a navei	4 poziții alfanumerice	Naționalitatea de înregistrare a navelor, anexa V

Date: Greutatea brută a mărfurilor în tone.

Tabelul F1: Traficul portuar european în principalele porturi europene în funcție de port, tipul și dimensiunile navelor care încarcă sau descarcă mărfuri, la bordul cărora se îmbarcă sau debarcă pasageri (inclusiv pasagerii navelor de croazieră în excursii)

Periodicitate: trimestrial

	Variabile	Detalii ale codului	Nomenclatoare
Dimensiuni	Tabelul	2 poziții alfanumerice	F1
	Anul de referință	4 poziții alfanumerice	(1997, de exemplu)
	Trimestrul de referință	1 poziție alfanumerică	(1, 2, 3, 4)
	Portul de raportare	5 poziții alfanumerice	Porturile SEE selecționate din lista porturilor
	Direcția	1 poziție alfanumerică	Intrare, ieșire (1, 2)
	Tipul de navă	2 poziții alfanumerice	Tipul de navă, anexa VI
	Dimensiunile navei DWT	2 poziții alfanumerice	Clase de capacitate brută de transport, anexa VII

Date: Numărul de nave.

Capacitatea brută de transport a navelor în tone.

Tabelul F2: Traficul portuar european în principalele porturi europene în funcție de port, tipul și dimensiunile navelor care încarcă sau descarcă mărfuri, la bordul cărora se îmbarcă sau debarcă pasageri (inclusiv pasagerii navelor de croazieră în excursii)

Periodicitate: trimestrial

	Variabile	Detalii ale codului	Nomenclatoare
Dimensiuni	Tabelul	2 poziții alfanumerice	F2
	Anul de referință	4 poziții alfanumerice	(1997, de exemplu)
	Trimestrul de referință	1 poziție alfanumerică	(1, 2, 3, 4)
	Portul de raportare	5 poziții alfanumerice	Porturile SEE selecționate din lista porturilor
	Direcția	1 poziție alfanumerică	Intrare, ieșire (1, 2)
	Tipul de navă	2 poziții alfanumerice	Tipul de navă, anexa VI
	Dimensiunile navei GT	2 poziții alfanumerice	Clase de tonaj brut, anexa VII

Date: Numărul de nave.

Tonajul brut al navelor.

ANEXA IX

PARTEA A

Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare

(menționate la articolul 12)

Directiva 95/64/CE a Consiliului
(JO L 320, 30.12.1995, p. 25).

Decizia 98/385/CE a Comisiei
(JO L 174, 18.6.1998, p. 1).

Numai articolul 3

Decizia 2000/363/CE a Comisiei
(JO L 132, 5.6.2000, p. 1).

Numai articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului
European și al Consiliului
(JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

Numai punctul 20 din anexa II

Decizia 2005/366/CE a Comisiei
(JO L 123, 17.5.2005, p. 1).

Numai articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1304/2007 al Comisiei
(JO L 290, 8.11.2007, p. 14).

Numai articolul 1

PARTEA B

Termene de transpunere în dreptul intern

(menționate la articolul 12)

Directiva	Data-limită de transpunere
Directiva 95/64/CE	31 decembrie 1996

ANEXA X

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 95/64/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 2 litera (a) primul paragraf
Articolul 2 alineatul (1) al doilea paragraf literele (a) și (b)	Articolul 2 litera (a) al doilea paragraf punctele (i) și (ii)
Articolul 2 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 2 litera (a) al treilea paragraf
Articolul 2 alineatele (2)-(5)	Articolul 2 literele (b)-(e)
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 4 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf	—
Articolul 4 alineatul (2) al treilea paragraf	Articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (3)
Articolele 5, 6 și 7	Articolele 5, 6 și 7
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 8
Articolul 8 alineatul (2)	—
Articolul 9	Articolul 9
Articolul 10	—
Articolul 11	—
Articolul 12	—
Articolul 13 alineatele (1) și (2)	Articolul 10 alineatele (1) și (2)
—	Articolul 10 alineatul (3)
Articolul 13 alineatul (3)	—
Articolul 14 alineatul (1)	—
Articolul 14 alineatul (2)	Articolul 11
—	Articolul 12
Articolul 15	Articolul 13
Articolul 16	Articolul 14
Anexele I-VIII	Anexele I-VIII
—	Anexa IX
—	Anexa X

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 29 mai 2009

de acordare a unei derogări solicitate de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord în privința Angliei, Scoției și Țării Galilor în conformitate cu Directiva 91/676/CEE a Consiliului privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole

[notificată cu numărul C(2009) 3853]

(Numai textul în limba engleză este autentic)

(2009/431/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

paragraf din Directiva 91/676/CEE în privința Angliei, Scoției și Țării Galilor.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole ⁽¹⁾, în special anexa III punctul 2 al treilea paragraf,

întrucât:

(1) În cazul în care cantitatea de îngrășămintă pe care un stat membru intenționează să o aplice anual pe hectar este diferită de cea precizată de Directiva 91/676/CEE la anexa III punctul 2 al doilea paragraf teza introductivă și litera (a), această cantitate trebuie să fie stabilită astfel încât să nu împiedice îndeplinirea obiectivelor specificate la articolul 1 al directivei și trebuie să fie justificată pe baza unor criterii obiective, cum ar fi, în cazul de față, perioadele lungi de vegetație și culturile cu o puternică absorbție de azot.

(2) La 14 ianuarie 2009, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord a înaintat Comisiei o cerere de derogare în temeiul anexei III punctul 2 al treilea

(3) Derogarea solicitată privește intenția Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a permite aplicarea în Anglia, Scoția și Țara Galilor a până la 250 kg de azot pe hectar pe an, provenit din efluenți de la exploatarea agricolă cu pășuni. Aproximativ 1 950 de exploatarea din Anglia, Scoția și Țara Galilor, reprezentând echivalentul a 1,3 % din numărul total de exploatarea, 1,5 % din suprafața agricolă utilizată și 21 % din numărul total al animalelor de lapte pot face obiectul derogării.

(4) Legislația de implementare a Directivei 91/676/CEE, care include delimitarea ariilor vulnerabile și înființarea programului de acțiune din Anglia (Regulament 2008 nr. 2349), Scoția (Regulament 2008 nr. 298) și Țara Galilor (Regulament 2008 nr. 3143), a fost adoptată și se aplică în egală măsură cu prezenta decizie.

(5) Ariile vulnerabile delimitate în care se aplică programele de acțiune acoperă 68 % din suprafața totală a Angliei, 14 % din suprafața totală a Scoției și 4 % din suprafața totală a Țării Galilor.

⁽¹⁾ JO L 375, 31.12.1991, p. 1.

- (6) Datele privind calitatea apei demonstrează că, în cazul apei subterane din Anglia, 83 % din corpurile de apă au concentrații medii de nitrați mai mici de 50 mg/l și 58 % au concentrații mai mici de 25 mg/l. În cazul Scoției și Țării Galilor, mai mult de 90 % din corpurile de apă subterană au concentrații medii de nitrați mai mici de 50 mg/l și peste 70 % au concentrații mai mici de 25 mg/l. În cazul apelor de suprafață din Anglia, mai mult de 50 % din punctele monitorizate au concentrații medii de nitrați mai mici de 25 mg/l și maximum 9 % au concentrații mai mari de 50 mg/l. În cazul Scoției și Țării Galilor, la peste 90 % din punctele de monitorizare s-au înregistrat concentrații medii de nitrați mai mici de 25 mg/l și în niciun punct de monitorizare nu s-au înregistrat concentrații de azot mai mari de 50 mg/l.
- (7) Vitele de lapte, vitele de carne și oile sunt principalele tipuri de rumegătoare din Anglia, Scoția și Țara Galilor, numărul acestora fiind în scădere în perioada 1995-2007 (o scădere de 13 % la vite și de 22 % la oi și miei). Aproximativ 48 % din producția totală de gunoi de grajd se încadrează la gunoi solid provenit din sisteme pe bază de paie, iar 52 % din gunoiul de grajd se încadrează la gunoi semilichid.
- (8) Utilizarea îngrășămintelor chimice a scăzut în ultimii 20 de ani cu 42 % în cazul azotului și cu 49 % în cazul fosforului. Folosirea azotului chimic pe pășunile pentru animale de lapte s-a redus cu 37 % față de 1999, ajungând la 128 kg N/ha în 2007. Bilanțurile naționale OCDE ale azotului și fosforului arată că în perioada 1985-2002 bilanțul azotului a scăzut de la 46 la 22 kg N/ha, iar cel al fosforului a scăzut de la 15 la 12 kg P/ha.
- (9) Pășunile ocupă 69 % din suprafața agricolă a Angliei, Scoției și Țării Galilor, din care pe 46 % se practică pășunatul extensiv și pe 54 % pășunatul controlat. Un procent de 31 % din suprafața agricolă totală este teren arabil.
- (10) Documentele justificative prezentate în notificare demonstrează că cele 250 kg de azot propuse anual pe hectar, din gunoi de la animalele erbivore din exploatațile de la câmpie, sunt justificate pe baza unor criterii obiective, cum ar fi volumul mare de precipitații nete, perioadele lungi de vegetație și culturile cu o puternică absorbție de azot.
- (11) După ce a examinat cererea, Comisia consideră că cele 250 kg de azot propuse anual pe hectar nu vor împiedica îndeplinirea obiectivelor din Directiva 91/676/CEE, cu condiția respectării anumitor condiții stricte.

- (12) Prezenta decizie ar trebui aplicată în legătură cu programele de acțiune pentru Anglia, Scoția și Țara Galilor pentru perioada 2009-2012.
- (13) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului pentru nitrați, instituit în temeiul articolului 9 din Directiva 91/676/CEE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se acordă derogarea solicitată de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord în privința Angliei, Scoției și Țării Galilor, în scopul de a permite folosirea unei cantități mai mari de gunoi de grajd decât cea prevăzută de Directiva 91/676/CEE în anexa III punctul 2 al doilea paragraf prima teză și la litera (a), în condițiile prevăzute de prezenta decizie.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

- (a) „exploatații cu pășuni” înseamnă exploatații în care cel puțin 80 % din terenul agricol disponibil pentru împrăștierea efluenților este acoperit de iarbă;
- (b) „animale erbivore” înseamnă bovine (cu excepția vițelilor de lapte), ovine, cervide, caprine și cabaline;
- (c) „pășune” înseamnă terenul cultivat permanent sau temporar (temporar înseamnă mai puțin de patru ani).

Articolul 3

Sfera de aplicare

Prezenta decizie urmează să se aplice exploatațiilor cu pășuni, de la caz la caz și în condițiile stabilite la articolele 4, 5 și 6.

Articolul 4

Autorizarea și angajamentele anuale

- (1) Agricultorii care doresc să beneficieze de o derogare înaintează anual o cerere autorităților competente.
- (2) Pe lângă cererea anuală menționată la alineatul (1), aceștia se angajează, în scris, să respecte condițiile prevăzute la articolele 5 și 6.

(3) Autoritățile competente se asigură că toate cererile de derogare sunt supuse controlului administrativ. În cazul în care, în urma controlului, se demonstrează că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele 5 și 6, solicitantul este informat în acest sens. În acest caz, cererea se consideră refuzată.

Articolul 5

Aplicarea îngrășămintelor de origine animală și a altor îngrășăminte

(1) La exploatarea cu pășuni, cantitatea de efluenți provenită de la complexe zootehnice cu erbivore împrăștiată anual, inclusiv de către animale, nu depășește cantitatea de efluenți care conține 250 kg de azot pe hectar, în condițiile prevăzute la alineatele (2)-(7).

(2) Totalitatea aporturilor de azot nu depășește cererea estimată de elemente nutritive pentru cultura în cauză și ia în considerare aportul adus de sol.

(3) Fiecare exploatare stabilește un plan de fertilizare în care se descrie rotația culturilor pe terenurile agricole, planificarea împrăștierii efluenților, precum și a îngrășămintelor azotate și fosfatice. Acest plan este disponibil la exploatare în fiecare an calendaristic, cel târziu la 1 martie.

Planul de fertilizare cuprinde următoarele:

- (a) numărul de animale, o descriere a sistemului de adăpostire și depozitare, inclusiv volumul de depozitare disponibil pentru îngrășăminte;
- (b) un calcul al cantității de azot (mai puțin pierderile înregistrate la adăpostire și depozitare) și de fosfor provenite din efluenți și produse în cadrul exploatarei;
- (c) rotația culturilor și suprafața pentru fiecare cultură, inclusiv o hartă schematică indicând amplasarea fiecărui teren;
- (d) necesarul de azot și de fosfor prevăzut pentru culturi;
- (e) cantitatea și tipul de efluent distribuit în afara exploatarei sau în cadrul acesteia;
- (f) rezultatele analizei solului în ceea ce privește conținutul de azot și fosfor, dacă sunt disponibile;
- (g) împrăștieria de azot și fosfor din efluenți, pe fiecare teren;

(h) împrăștieria de azot și de fosfor cu substanțe chimice și alte tipuri de fertilizanți pe fiecare teren.

Planurile trebuie revizuite în termen de șapte zile de la orice modificare survenită în practicile agricole, cu scopul de a asigura conformitatea planurilor cu practicile agricole reale.

(4) Fiecare exploatare întocmește un registru de fertilizare, care cuprinde informații privind gestionarea aportului de azot și fosfor. Aceste registre trebuie prezentate autorităților competente pentru fiecare an calendaristic.

(5) Fiecare exploatare cu pășuni, care beneficiază de o derogare, acceptă să i se controleze cererea prevăzută la articolul 4 alineatul (1), planul de fertilizare și registrele de fertilizare.

(6) Rezultatele analizei solului, în vederea determinării concentrației de azot și fosfor, se pun la dispoziția fiecărei exploatare care beneficiază de o derogare. Analiza și preluarea de probe se efectuează cel puțin o dată la patru ani pentru fiecare zonă omogenă a exploatarei, în funcție de rotația culturilor și de caracteristicile solului. Este obligatorie cel puțin o analiză la fiecare 5 hectare de teren agricol.

(7) Gunoiul de grajd nu se aplică toamna, înainte de cultivarea ierbii.

Articolul 6

Gestionarea terenurilor

Cel puțin 80 % din terenul disponibil pentru împrăștieria efluenților în cadrul exploatareilor se cultivă cu iarbă. Agricultorii care beneficiază de o derogare individuală întreprind următoarele măsuri:

- (a) pășunile temporare de pe terenuri nisipoase sunt arate primăvara;
- (b) pajiștile arate sunt înlocuite imediat de o cultură cu un necesar ridicat de azot;
- (c) rotația culturilor nu include plante leguminoase sau alte plante care fixează azotul atmosferic. Totuși, această dispoziție nu se aplică în cazul trifoiului cultivat pe pășunile unde acesta reprezintă mai puțin de 50 % din cultură și nici în cazul altor plante legumicole intercalate cu iarbă.

*Articolul 7***Alte măsuri**

Prezenta derogare se aplică fără a aduce atingere măsurilor necesare pentru a respecta legislația comunitară în domeniul protecției sănătății publice și animale și al mediului.

*Articolul 8***Monitorizare**

(1) Autoritatea competentă întocmește și actualizează în fiecare an hărți din care să reiasă procentul de exploatații cu pășuni, procentul de exploatații zootehnice și procentul de teren agricol care fac obiectul unei derogări individuale în fiecare district. Aceste hărți sunt prezentate Comisiei în fiecare an, fiind anexate la raportul menționat la articolul 10 din prezenta decizie.

(2) Monitorizarea exploatațiilor care sunt vizate de programul de acțiune și de derogare se efectuează la nivelul exploatațiilor și la nivelul zonelor agricole de monitorizare. Zonele agricole de monitorizare de referință sunt reprezentative pentru diverse tipuri de sol, niveluri de intensitate și practici de fertilizare.

(3) Studiul și analiza elementelor nutritive, după cum se menționează la articolul 5 din prezenta decizie, furnizează date privind utilizarea locală a terenului, rotațiile de culturi și practicile agricole din exploatațiile care beneficiază de derogări individuale. Aceste date pot fi utilizate pentru calcularea, pe bază de model, a volumului de levigare a nitraților și a pierderilor de fosfor de la pășunile unde sunt împrăștiate anual, din efluenți provenind de la complexe zootehnice cu erbivore, până la 250 kg de azot pe hectar.

(4) Monitorizarea apelor subterane de mică adâncime, a apei din sol, a apei de scurgere și a cursurilor de apă de pe teritoriul exploatațiilor care fac parte din sistemul de monitorizare furnizează date privind concentrația de nitrați și fosfor din apa care trece din rizosferă în apele subterane sau în apele de suprafață.

(5) Se va realiza o monitorizare intensă a apei în zonele agricole aflate în apropierea celor mai vulnerabile corpuri de apă.

(6) Se va realiza un studiu în vederea culegerii, până la sfârșitul perioadei de derogare, de informații științifice detaliate privind sistemele de pășunat intensiv, în vederea îmbunătățirii gestionării substanțelor nutritive. Acest studiu se va axa pe pierderile de substanțe nutritive, inclusiv levigarea nitraților, pierderile prin denitrificare și pierderile de fosfat ce apar în sistemele intensive de producție a lactatelor, în zonele reprezentative.

*Articolul 9***Controale**

(1) Autoritatea națională competentă efectuează controale administrative la toate exploatațiile care beneficiază de o derogare individuală, pentru a evalua respectarea cantității maxime de 250 kg de azot pe hectar pe an din efluenți proveniți de la complexe zootehnice de erbivore, a ratelor maxime de fertilizare cu azot și a condițiilor de utilizare a terenului.

(2) Se stabilește un program de inspecții pe teren, pe baza analizei de risc, a rezultatelor controalelor efectuate în anii precedenți și a rezultatelor controalelor generale aleatorii privind legislația de punere în aplicare a Directivei 91/676/CEE. Inspecțiile efectuate pe teren vizează cel puțin 3 % din exploatațiile care beneficiază de o derogare individuală pe baza condițiilor stabilite la articolele 5 și 6.

*Articolul 10***Raportare**

(1) Autoritatea competentă prezintă Comisiei rezultatele monitorizării în fiecare an, împreună cu un raport concis asupra evoluției calității apei și a metodei de evaluare. Raportul oferă informații asupra modului în care se realizează evaluarea punerii în aplicare a condițiilor de derogare prin intermediul controalelor efectuate la nivel de exploatație și conține informații despre exploatațiile necorespunzătoare, pe baza rezultatelor inspecțiilor administrative și ale inspecțiilor pe teren.

Primul raport se transmite până în iunie 2010 și, ulterior, până în luna iunie a fiecărui an.

(2) Rezultatele astfel obținute vor fi luate în considerare de Comisie în vederea unei eventuale noi cereri de derogare.

*Articolul 11***Aplicare**

Prezenta decizie se aplică în contextul regulamentelor de implementare a programului de acțiune din Anglia (Regulament 2008 nr. 2349), Scoția (Regulament 2008 nr. 298) și Țara Galilor (Regulament 2008 nr. 3143). Acesta expiră la 31 decembrie 2012.

Articolul 12

Prezenta decizie se adresează Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

Adoptată la Bruxelles, 29 mai 2009.

Pentru Comisie
Stavros DIMAS
Membru al Comisiei

Prețul abonamentului în 2009
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 000 EUR pe an (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe lună (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	700 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	70 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	40 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	500 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	360 EUR pe an (= 30 EUR pe lună)
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

(*) Preț cu amănuntul:

- până la 32 de pagini: 6 EUR
- de la 33 la 64 de pagini: 12 EUR
- peste 64 de pagini: preț fixat după caz

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un „Anunț pentru cititori” inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Publicațiile destinate vânzării, editate de Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene, pot fi procurate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă un acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>